De Europæiske Fællesskabers

Tidende

ISSN 0378-6994

L 102

40. årgang

19. april 1997

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

* **Rådets forordning (EF) nr. 686/97 af 14. april 1997 om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik** 1

Kommissionens forordning (EF) nr. 687/97 af 18. april 1997 om eksportrestitutioner for frugt og grøntsager 4

Kommissionens forordning (EF) nr. 688/97 af 18. april 1997 om bud, der er indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 531/97 omhandlede licitation over forsendelse af afskallet, langkornet ris til Réunion 8

Kommissionens forordning (EF) nr. 689/97 af 18. april 1997 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 530/97 omhandlede licitation 9

Kommissionens forordning (EF) nr. 690/97 af 18. april 1997 om fastsættelse af, i hvilket omfang ansøgninger om importlicenser indsendt i april 1997 for visse produkter i sektoren for mælk og mejeriprodukter kan imødekommes under den ordning, der er fastsat i frihandelsaftalerne mellem Fællesskabet og Republikken Estland, Republikken Letland og Republikken Litauen 10

* **Kommissionens forordning (EF) nr. 691/97 af 18. april 1997 om ændring af forordning (EØF) nr. 2698/93, (EF) nr. 1590/94 og (EF) nr. 2305/95 vedrørende svinekød** 12

* **Kommissionens forordning (EF) nr. 692/97 af 18. april 1997 om ændring af forordning (EØF) nr. 1318/93 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2067/92 om foranstaltninger til forbrugsfremme og afsætning af kvalitetsoksekød** 13

* **Kommissionens forordning (EF) nr. 693/97 af 18. april 1997 om indledning af en undersøgelse vedrørende den påståede omgåelse af Rådets forordning (EF) nr. 1490/96 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af korte syntetiske fibre af polyestere med oprindelse i Belarus, ved import af bånd (tow) af syntetiske filamenter af polyestere til bearbejdning i Det Europæiske Fællesskab, og om at gøre sidstnævnte import til genstand for registrering** 14

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Indhold (fortsat)

Kommissionens forordning (EF) nr. 694/97 af 18. april 1997 om fastsættelse af, i hvilket omfang ansøgninger om importlicenser indsendt i april 1997 for visse oste kan imødekommes under den ordning, der er fastsat i Europaaftalerne mellem Fællesskabet og Bulgarien og Rumænien 17

Kommissionens forordning (EF) nr. 695/97 af 18. april 1997 om fastsættelse af, i hvilket omfang ansøgninger om importlicenser indsendt i andet kvartal af 1997 for visse produkter i sektoren for mælk og mejeriprodukter kan imødekommes under den ordning, der er fastsat i interimsaftalen mellem Fællesskabet og Republikken Slovenien 19

Kommissionens forordning (EF) nr. 696/97 af 18. april 1997 om afvisning af ansøgninger om eksportlicenser for visse forarbejdede produkter og kornblandinger..... 21

Kommissionens forordning (EF) nr. 697/97 af 18. april 1997 om, i hvilket omfang de ansøgninger om importlicenser, som er indgivet i april 1997 vedrørende visse mejeriprodukter inden for de toldkontingenter, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 1600/95, kan imødekommes 22

Kommissionens forordning (EF) nr. 698/97 af 18. april 1997 om fastsættelse af, i hvilket omfang ansøgninger om importlicenser indsendt i april 1997 for visse produkter i sektoren for mælk og mejeriprodukter kan imødekommes under den ordning, der er fastsat i Europaaftalerne mellem Fællesskabet og Republikken Polen, Republikken Ungarn, Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik 24

Kommissionens forordning (EF) nr. 699/97 af 18. april 1997 om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation 26

Kommissionens forordning (EF) nr. 700/97 af 18. april 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 28

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

97/253/EF, Euratom:

* **Rådets afgørelse af 14. april 1997 om beskikkelse af et medlem af Det Økonomiske og Sociale Udvalg** 30

97/254/EF:

* **Rådets afgørelse af 14. april 1997 om beskikkelse af en suppleant til Regionsudvalget** 31

97/255/EF:

* **Rådets afgørelse af 14. april 1997 om ændring af afgørelse 91/116/EØF om nedsættelse af et europæisk rådgivende udvalg for statistisk information på det økonomiske og sociale område** 32

97/256/EF:

* **Rådets afgørelse af 14. april 1997 om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til projekter uden for Fællesskabet (De central- og østeuropæiske lande, Middelhavslandene, landene i Latinamerika og Asien samt Sydafrika)** 33

DA

(Fortsættes på omslagets tredje side)

Indhold (fortsat)

Kommissionen

97/257/EF:

* **Kommissionens beslutning af 5. juni 1996 om Forbundsrepublikken Tysklands planer om at yde støtte til delstaten Brandenburgs garantiordning til fordel for investeringsprojekter i Polen** (1) 36

97/258/EKSF:

* **Kommissionens beslutning af 18. december 1996 om Italiens påtænkte støtte til lukninger som led i strukturomlægningen af den private italienske jern- og stålsektor** (1) 42

Berigtigelser

* **Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 2427/96 af 17. december 1996 om fastsættelse for fangstsæsonen 1997 af tilbagetagelses- og salgspriserne for fiskerivarer, der er anført i afsnit A, D og E i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 3759/92 (EFT nr. L 331 af 20. 12. 1996)** 46

* **Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/27/EF af 20. maj 1996 om beskyttelse af personer i motorkøretøjer ved sidepåkørsel og om ændring af direktiv 70/156/EØF (EFT nr. L 169 af 8. 7. 1996)** 46

* **Berigtigelse til Kommissionens beslutning 94/197/EF af 26. januar 1994 om fastlæggelse, for perioden 1994 til 1999, af listen over de landdistrikter, der er omfattet af mål nr. 5b som fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 (EFT nr. L 96 af 14. 4. 1994)** 48

---

(1) EØS-relevant tekst

DA

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 686/97

af 14. april 1997

om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

Fiskebestandene er i de seneste år blevet overfisket, og det er derfor nødvendigt med en betydelig indsats inden for overvågning og kontrol af fiskeriaktiviteter for at råde bod på denne situation;

det er nødvendigt at anvende omkostningseffektive forvaltningsforanstaltninger og at sørge for, at fiskeriindsatsdata bliver mere nøjagtige og tilgængelige, f.eks. ved at der indføres satellitbaserede overvågningssystemer;

ifølge artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2847/93 ([3]) kan Rådet træffe beslutning om, at der skal indføres et system med løbende bestemmelse af EF-fiskerfartøjers position;

erfaringerne fra medlemsstaternes gennemførelse af pilotprojekter i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 897/94 af 22. april 1994 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 for så vidt angår pilotprojekter vedrørende løbende bestemmelse af EF-fiskerfartøjers position ([4]) har vist, at flere forskellige satellitbaserede fartøjsovervågningssystemer kan anvendes til bestemmelse af fiskerfartøjers position;

løbende satellitbaseret overvågning af visse kategorier EF-fiskerfartøjer vil forbedre forvaltningen af fiskeriindsatsen, overvågningen af følsomme områder, krydscheck af logbøger og overvågning af landinger;

det satellitbaserede fartøjsovervågningssystem bør kun anvendes på fiskerfartøjer, der udøver fiskeriaktiviteter i tredjelandes farvande, hvis det eller de pågældende tredjelande har forpligtet sig til at anvende et satellitbaseret fartøjsovervågningssystem på de af deres fartøjer, der udøver fiskeriaktiviteter i Fællesskabets farvande;

visse EF-fartøjer, der udelukkende praktiserer kystfiskeri eller kortvarige fangstrejser, kan undtages fra forpligtelsen til anvendelse af et satellitbaseret fartøjsovervågningssystem;

det satellitbaserede fartøjsovervågningssystem skal sikre, at meddelelser fra EF-fartøjer modtages samtidig af flagmedlemsstaten og kystmedlemsstaten;

det bør være muligt at anvende et alternativ til det satellitbaserede fartøjsovervågningssystem; en medlemsstat, der anmoder herom, skal bevise, at det alternative system er lige så effektivt som det satellitbaserede fartøjsovervågningssystem —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2847/93 affattes således:

»*Artikel 3*

1. Medlemsstaterne etablerer et satellitbaseret fartøjsovervågningssystem, i det følgende benævnt »FOS«, til overvågning af EF-fiskerfartøjernes position.

FOS skal senest den 30. juni 1998 anvendes på alle EF-fiskerfartøjer, der har en længde mellem perpendikulærerne på over 20 m eller en længde overalt på over 24 m og hører ind under en af følgende kategorier:

([1]) EFT nr. C 209 af 20. 7. 1996, s. 7.
([2]) EFT nr. C 20 af 20. 1. 1997.
([3]) EFT nr. L 261 af 20. 10. 1993, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2489/96 (EFT nr. L 338 af 28. 12. 1996, s. 12).
([4]) EFT nr. L 104 af 23. 4. 1994, s. 18. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 376/96 (EFT nr. L 51 af 1. 3. 1996, s. 31).

— fartøjer, der udøver fiskeriaktiviteter på det åbne hav med undtagelse af Middelhavet

— fartøjer, der udøver fiskeriaktiviteter i tredjelandsfarvande, forudsat at der i aftalen med det eller de pågældende tredjelande findes bestemmelser om, at FOS også skal anvendes på fartøjer fra dette eller disse tredjelande, som udøver fiskeriaktiviteter i Fællesskabets farvande

— fartøjer, der driver fiskeri med henblik på forarbejdning af fisk til fiskemel og fiskeolie.

2. FOS skal senest den 1. januar 2000 anvendes på alle EF-fiskerfartøjer med en længde mellem perpendikulærerne på over 20 m eller en længde overalt på over 24 m, uanset hvor de fisker. FOS skal dog kun anvendes på EF-fartøjer, der udøver fiskeriaktiviteter i farvande henhørende under et eller flere tredjelande, hvis dette eller disse tredjelande har forpligtet sig til at anvende FOS på de af deres fartøjer, der udøver fiskeriaktiviteter i Fællesskabets farvande.

3. Uanset stk. 1 og 2 anvendes FOS ikke på fartøjer

a) der udelukkende fisker inden for 12 sømil fra flagmedlemsstatens basislinje, eller

b) der aldrig opholder sig mere end 24 timer på havet fra afsejling til hjemkomst til havn.

4. Bestemmer en medlemsstat, at FOS skal anvendes på fartøjer, der fører dens flag, og som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for stk. 1, 2 og 3, skal disse fartøjer betale de samme økonomiske bidrag som de fartøjer, som FOS anvendes på i henhold til stk. 1 og 2.

5. Medlemsstaterne sikrer, at der installeres fuldt operationelle satellitsporingsanordninger på de EF-fiskerfartøjer, der fører deres flag, og som FOS skal anvendes på. Satellitsporingsanordningen skal sætte et fiskerfartøj i stand til via satellit samtidig at meddele flagstaten og den berørte kyststat sin geografiske position og i givet fald de indsatsrapporter, som er omhandlet i artikel 19b. I tilfælde af force majeure meddeles de relevante oplysninger over radioen via en radiostation, der er godkendt til modtagelse af sådanne oplysninger ifølge fællesskabsreglerne, eller ved de midler, der er specificeret i artikel 19c.

6. Førerne af EF-fiskerfartøjer, som FOS anvendes på, skal sikre, at satellitsporingsanordningerne til enhver tid er fuldt operationelle, og at de i stk. 5 nævnte oplysninger transmitteres. Transmissionerne foregår med den daglige hyppighed, der er påkrævet for at sikre, at flagmedlemsstaten og/eller kystmedlemsstaten kan overvåge fartøjerne effektivt.

7. Medlemsstaterne etablerer og varetager driften af fiskeriovervågningscentre, i det følgende benævnt »FOC«, som skal overvåge fiskeriaktiviteterne og fiskeriindsatsen. FOC skal være operationelle senest den 30. juni 1998.

En given medlemsstats FOC skal overvåge de fiskerfartøjer, der fører den pågældende medlemsstats flag, uanset hvilke farvande de udøver fiskeriaktiviteter i, og uanset hvilken havn de befinder sig i, samt EF-fiskerfartøjer, der fører andre medlemsstaters flag, og tredjelandsfartøjer, som FOS anvendes på, som udøver fiskeriaktiviteter i farvande henhørende under den pågældende medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion.

8. Hver flagmedlemsstat udpeger de myndigheder, der er ansvarlige for FOC, og træffer passende foranstaltninger for at sikre, at dens FOC har det nødvendige personale og er udstyret med maskinel og programmel, således at der kan foretages automatisk databehandling og elektronisk datatransmission. Medlemsstaterne skal sørge for backup-procedurer og genopretningsprocedurer i tilfælde af systemsvigt.

Medlemsstaterne kan drive et fælles FOC.

9. Flagmedlemsstaten træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de data, der modtages fra de af dens fiskerfartøjer, som FOS anvendes på, registreres i edb-læsbar form i en periode på tre år.

Kystmedlemsstaten træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de data, den modtager fra fiskerfartøjer, der fører en anden medlemsstats flag, eller fra tredjelandsfartøjer, som FOS anvendes på, registreres i edb-læsbar form i en periode på tre år.

Kommissionen skal have adgang til disse edb-registre efter specifik anmodning. Artikel 37 finder anvendelse.

10. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 36.

På grundlag af en anmodning fra en medlemsstat og efter proceduren i artikel 36 kan Kommissionen navnlig beslutte, at der kan anvendes et alternativ til FOS, idet der tages hensyn til det foreslåede overvågningssystems type, fiskerfartøjstypen, det eller de områder, hvor der udøves fiskeriaktiviteter, målfiskeriet og fangstrejsernes varighed. Det alternative system skal være lige så effektivt som FOS og skal anvendes uden forskelsbehandling.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. april 1997.

På Rådets vegne

J. VAN AARTSEN

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 687/97

af 18. april 1997

om eksportrestitutioner for frugt og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ([1]), særlig artikel 35, stk. 11, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2190/96 ([2]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 610/97 ([3]), blev der fastsat gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for frugt og grøntsager;

i henhold til artikel 35, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, kan forskellen mellem priserne i den internationale handel for de i nævnte artikel omhandlede produkter udlignes ved en eksportrestitution for at muliggøre en i økonomisk henseende betydelig eksport i fornødent omfang;

i henhold til artikel 35, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2200/96 skal restitutionerne fastsættes under hensyn til situationen og den forventede udvikling i dels priserne for frugt og grøntsager og de disponible mængder på Fællesskabets marked, dels priserne i den internationale handel; der bør ligeledes tages hensyn til de i litra b) i ovennævnte stykke omhandlede omkostninger samt det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler;

i henhold til artikel 35, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2200/96 fastsættes restitutionerne under hensyn til de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228;

i henhold til artikel 35, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2200/96 fastsættes priserne for Fællesskabets marked under hensyntagen til de priser, som med henblik på udførsel viser sig at være de gunstigste; priserne i den internationale handel fastsættes under hensyntagen til de noteringer og priser, der omhandles i nævnte stykkes andet afsnit;

den internationale handelssituation eller de særlige krav, der gør sig gældende på visse markeder, kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for et givet produkt alt efter produktets destination;

tomater, citroner, appelsiner, æbler, ferskner og nektariner i kvalitetsklasse ekstra, I og II i de fælles kvalitetsnormer, spisedruer i kvalitetsklasse ekstra og I, afskallede mandler, hasselnødder samt valnødder med skal kan ligeledes gøres til genstand for en i økonomisk henseende betydelig eksport;

de repræsentative markedskurser, der er defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 ([4]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 ([5]), anvendes til at omregne beløb udtrykt i tredjelandes valutaer og ligger til grund for fastsættelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; reglerne for disse omregningers anvendelse og fastsættelse findes i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93 ([6]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1482/96 ([7]);

anvendelsen af ovennævnte regler på den nuværende markedssituation og dennes forventede udvikling og især på noteringer og priser for frugt og grøntsager i Fællesskabet og i den internationale handel fører til en restitutionsfastsættelse i overensstemmelse med bilagene til denne forordning;

i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 35, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96 skal de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, uden at dette dog må føre til nogen forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende; det bør derfor sikres, at det handelsmønster, som restitutionsordningen tidligere har skabt, ikke forstyrres; på denne baggrund, og fordi eksporten af frugt og grøntsager er sæsonbestemt, bør der fastsættes kontingenter for de enkelte produkter;

nomenklaturen over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter blev fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 ([8]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2230/96 ([9]);

([1]) EFT nr. L 297 af 21. 11. 1996, s. 1.
([2]) EFT nr. L 292 af 15. 11. 1996, s. 12.
([3]) EFT nr. L 93 af 8. 4. 1997, s. 16.
([4]) EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.
([5]) EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.
([6]) EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.
([7]) EFT nr. L 188 af 27. 7. 1996, s. 22.
([8]) EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1.
([9]) EFT nr. L 305 af 27. 11. 1996, s. 1.

med henblik på den mest effektive anvendelse af de disponible ressourcer bør man under hensyn til markedssituationen og Fællesskabets udførselsstrukturer vælge den bedst egnede metode for eksportrestitutioner for bestemte produkter og bestemte destinationer, og derfor bør der for den pågældende udførselsperiode ikke samtidigt fastsættes restitutioner ifølge ordning A1 og A2, jf. artikel 1 i forordning (EF) nr. 2190/96 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for frugt og grøntsager;

der bør tages hensyn til de definitive satser i ordning A2, der er fastsat i den foregående periode for indgivelse af licenser;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Frugt og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Eksportrestitutionerne for frugt og grøntsager fastsættes i bilaget til denne forordning.

2. De licenser, der udstedes vedrørende fødevarehjælp, og som er omhandlet i artikel 14a i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3719/88 [1] om fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter, afskrives ikke på de i stk. 1 omhandlede restitutionsberettigede mængder.

3. Licenser af type A1 og A2 er gyldige i to måneder, jf. dog artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2190/96.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. april 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. april 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

[1] EFT nr. L 331 af 2. 12. 1988, s. 1.

BILAG

EKSPORTRESTITUTIONER FOR FRUGT OG GRØNTSAGER

Produkt (Fuldstændige definitioner af støtteberettigede produkter findes i afsnittet »Frugt og grøntsager« i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87)	Produktkode	Ordning A1 Licensansøgningsperiode fra 29. 4. til 23. 6. 1997			Ordning A2 Licensansøgningsperiode fra 30. 4. til 6. 5. 1997			Ordning B Udførselsperiode fra 6. 5. til 30. 6. 1997		
		Destination eller destinationsgruppe (1)	Restitutionssats (ECU/ton netto)	Fastsatte mængder (tons)	Destination eller destinationsgruppe (1)	Restitutionssats (ECU/ton netto)	Fastsatte mængder (tons)	Destination eller destinationsgruppe (1)	Restitutionssats (ECU/ton netto)	Fastsatte mængder (tons)
Tomater	0702 00 15 9100 0702 00 20 9100 0702 00 25 9100 0702 00 30 9100 0702 00 35 9100 0702 00 40 9100 0702 00 45 9100 0702 00 50 9100	F	36,2	14 215						
Mandler afskallede	0802 12 90 9000	F	77,9	455				F	77,9	298
Hasselnødder med skal	0802 21 00 9000	F	91,0	13				F	91,0	8
Hasselnødder afskallede	0802 22 00 9000	F	175,6	718				F	175,6	470
Valnødder med skal	0802 31 00 9000	F	112,9	2						
Appelsiner	0805 10 01 9200 0805 10 05 9200 0805 10 09 9200 0805 10 11 9200 0805 10 15 9200 0805 10 19 9200 0805 10 21 9200 0805 10 25 9200 0805 10 29 9200 0805 10 31 9200 0805 10 33 9200 0805 10 35 9200 0805 10 37 9200 0805 10 38 9200 0805 10 39 9200 0805 10 42 9200 0805 10 44 9200 0805 10 46 9200 0805 10 51 9200 0805 10 55 9200 0805 10 59 9200 0805 10 61 9200 0805 10 65 9200 0805 10 69 9200	XYC	100,0		XYC	100,0	11 449			
Citroner	0805 30 20 9100 0805 30 30 9100 0805 30 40 9100	F	108,7	18 811				F	108,7	3 966

Produkt (Fuldstændige definitioner af støtteberettigede produkter findes i afsnittet »Frugt og grøntsager« i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87)	Produkt-kode	Ordning A1 Licensansøgningsperiode fra 29. 4. til 23. 6. 1997			Ordning A2 Licensansøgningsperiode fra 30. 4. til 6. 5. 1997			Ordning B Udførselsperiode fra 6. 5. til 30. 6. 1997		
		Destination eller destinations-gruppe (1)	Restitutions-sats (ECU/ton netto)	Fastsatte mængder (tons)	Destination eller destinations-gruppe (1)	Restitutions-sats (ECU/ton netto)	Fastsatte mængder (tons)	Destination eller destinations-gruppe (1)	Restitutions-sats (ECU/ton netto)	Fastsatte mængder (tons)
Spisedruer	0806 10 21 9200 0806 10 29 9200 0806 10 30 9200 0806 10 40 9200 0806 10 50 9200 0806 10 61 9200 0806 10 69 9200	F	39,0	13						
Æbler	0808 10 51 9910 0808 10 53 9910 0808 10 59 9910	X	25,0		X	25,0	2 605			
	0808 10 61 9910 0808 10 63 9910 0808 10 69 9910	Y	10,0		Y	10,0	1 682			
	0808 10 71 9910 0808 10 73 9910 0808 10 79 9910 0808 10 92 9910 0808 10 94 9910 0808 10 98 9910	Z	56,0	1 085						
Ferskner og nektariner	0809 30 11 9100 0809 30 19 9100 0809 30 21 9100 0809 30 29 9100 0809 30 31 9100 0809 30 39 9100 0809 30 41 9100 0809 30 49 9100 0809 30 51 9100 0809 30 59 9100	E	40,2	392				E	40,2	257

(1) Destinationskoderne defineres således:

X Norge, Island, Grønland, Polen, Ungarn, Rumænien, Bulgarien, Albanien, Estland, Letland, Litauen, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Slovenien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Forbundsrepublikken Jugoslavien (Serbien og Montenegro) og Malta

Y Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Georgien, Kasakhstan, Kirgisistan, Moldova, Rusland, Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan, Ukraine

Z Færøerne, landene og territorierne i Afrika, undtagen Sydafrika, landene på Den Arabiske Halvø (Saudi-Arabien, Bahrain, Qatar, Oman, De Forenede Arabiske Emirater (Abu Dhabi, Dubai, Sharjah, Ajman, Umm-al-Qalwain, Ras al Khalmah og Fujalrah), Kuwait og Yemen), Syrien, Iran og Jordan, Bolivia, Brasilien, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador og Colombia

C Schweiz, Tjekkiet og Slovakiet

D Hongkong, Singapore, Malaysia, Indonesien, Thailand, Taiwan, Papua Ny Guinea, Laos, Cambodja, Vietnam, Uruguay, Paraguay, Argentina, Mexico, Costa Rica

E Alle destinationer bortset fra Schweiz

F Alle destinationer.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 688/97

af 18. april 1997

om bud, der er indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 531/97 omhandlede licitation over forsendelse af afskallet, langkornet ris til Réunion

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris [1], særlig artikel 10, stk. 1,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2692/89 af 6. september 1989 om gennemførelsesbestemmelser for forsendelse af ris til Réunion [2], særlig artikel 9, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 531/97 [3] blev der åbnet en licitation over tilskud ved forsendelse af ris til Réunion;

på grundlag af de indgivne bud kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 beslutte, at licitationen skal være uden virkning, jf. artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2692/89;

under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 2692/89 bør der ikke fastsættes noget maksimumstilskud;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er indgivet fra den 11. indtil den 17. april 1997 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 531/97 omhandlede licitation over tilskud ved forsendelse til Réunion af afskallet langkornet ris henhørende under KN-kode 1006 20 98, er uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. april 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. april 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.
[2] EFT nr. L 261 af 7. 9. 1989, s. 8.
[3] EFT nr. L 82 af 22. 3. 1997, s. 50.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 689/97

af 18. april 1997

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 530/97 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris [1], særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 530/97 [2], blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 [4], kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution; ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95; tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen;

anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningkomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris henhørende under KN-kode 1006 30 67 til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 11. indtil den 17. april 1997 til 390 ECU/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 530/97 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. april 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT nr. L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.
(2) EFT nr. L 82 af 22. 3. 1997, s. 48.
(3) EFT nr. L 61 af 7. 3. 1975, s. 25.
(4) EFT nr. L 35 af 15. 2. 1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 690/97

af 18. april 1997

om fastsættelse af, i hvilket omfang ansøgninger om importlicenser indsendt i april 1997 for visse produkter i sektoren for mælk og mejeriprodukter kan imødekommes under den ordning, der er fastsat i frihandelsaftalerne mellem Fællesskabet og Republikken Estland, Republikken Letland og Republikken Litauen

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1713/95 af 13. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse i sektoren for mælk og mejeriprodukter af den ordning, der er fastsat i associeringsaftalerne mellem Fællesskabet og de baltiske lande [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2389/96 [2], særlig artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtning:

Ansøgningerne om importlicenser for de produkter, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1713/95, vedrører for nogle produkter større mængder end de disponible mængder; der bør derfor fastsættes procentsatser for nedsættelse af visse mængder, der er ansøgt om for perioden 1. april til 30. juni 1997 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De ansøgninger om importlicenser, der i perioden 1. april til 30. juni 1997 indgives efter forordning (EF) nr. 1713/95 for produkter henhørende under de KN-koder, der er anført i bilaget, imødekommes for de enkelte oprindelseslande med den i bilaget anførte procentdel af de ønskede mængder.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. april 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. april 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 163 af 14. 7. 1995, s. 5.
[2] EFT nr. L 326 af 17. 12. 1996, s. 24.

BILAG

Land	Republikken Estland			Republikken Letland				Republikken Litauen			
KN-kode NC	0402 10 19 0402 21 19	0405 10 11 0405 10 19 Smør	0406 Ost	0402 10 19 0402 21 19	0405 10 Smør	0406	ex 0402 29	0402 10 19 0402 21 19	0405 10 11 0405 10 19 Smør	0406	0402 99 11
%	1,245	1,762	100,000	3,809	4,651	6,344	40,000	1,322	1,559	37,619	100,000

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 691/97

af 18. april 1997

om ændring af forordning (EØF) nr. 2698/93, (EF) nr. 1590/94 og (EF) nr. 2305/95 vedrørende svinekød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3066/95 af 22. december 1995 om visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for en række landbrugsprodukter og om autonom og midlertidig tilpasning af visse landbrugsindrømmelser i Europaaftalerne for at tage hensyn til den landbrugsaftale, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2490/96 [2], særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Der er givet indrømmelser for visse svinekødsprodukter inden for rammerne af Kommissionens forordning (EØF) nr. 2698/93 af 30. september 1993 om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse i svinekødssektoren af en ordning, der er fastsat i de interimsaftaler, som Fællesskabet har indgået med Polen, Ungarn og den tidligere Tjekkiske og Slovakiske Føderative Republik [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2502/96 [4], Kommissionens forordning (EF) nr. 1590/94 af 30. juni 1994 om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse i svinekødssektoren af en ordning, der er fastsat i de interimsaftaler, som Fællesskabet har indgået med Bulgarien og Rumænien [5], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2502/96, og Kommissionens forordning (EF) nr. 2305/95 af 29. september 1995 om gennemførelsesbestemmelser til den ordning, der er fastsat i frihandelsaftalerne mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Estland, Letland og Litauen på den anden side [6], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2071/96 [7];

bestemmelsen om, at der anvendes den nedsættelse af tolden, der gælder på dagen for indgivelse af importlicensansøgningen, har i visse tilfælde begrænset adgangen til Fællesskabets marked for svinekødsprodukter; for at lette de associerede centraleuropæiske landes og de baltiske landes præferenceadgang til Fællesskabets marked bør artikel 1, sidste stykke, i forordning (EØF) nr. 2698/93, (EF) nr. 1590/94 og (EF) nr. 2305/95 udgå;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Svinekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1, sidste stykke, i forordning (EØF) nr. 2698/93 ophæves.

Artikel 2

Artikel 1, sidste stykke, i forordning (EF) nr. 1590/94 ophæves.

Artikel 3

Artikel 1, sidste stykke, i forordning (EF) nr. 2305/95 ophæves.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. april 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 328 af 30. 12. 1995, s. 31.
[2] EFT nr. L 338 af 28. 12. 1996, s. 13.
[3] EFT nr. L 245 af 1. 10. 1993, s. 80.
[4] EFT nr. L 338 af 28. 12. 1996, s. 71.
[5] EFT nr. L 167 af 1. 7. 1994, s. 16.
[6] EFT nr. L 233 af 30. 9. 1995, s. 45.
[7] EFT nr. L 277 af 30. 10. 1996, s. 17.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 692/97

af 18. april 1997

om ændring af forordning (EØF) nr. 1318/93 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2067/92 om foranstaltninger til forbrugsfremme og afsætning af kvalitetsoksekød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2067/92 af 30. juni 1992 om foranstaltninger til forbrugsfremme og afsætning af kvalitetsoksekød [1], særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1318/93 [2], senest ændret ved forordning (EF) nr. 623/97 [3], indeholder gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EØF) nr. 2067/92, herunder minimumskravene for produktion, kvalitet og kontrol af de produkter, der er omfattet af foranstaltningerne til forbrugsfremme og afsætning; anvendelsen af minimumskravene med hensyn til pH-værdi og modning bør begrænses til voksent kvæg, da kvaliteten af kalvekød ikke er berørt af disse kriterier; bilag I til forordning (EØF) nr. 1318/93, bør derfor ændres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I bilag I til forordning (EØF) nr. 1318/93:

1) affattes teksten under punktet »pH-værdi« i afsnittet »Slagtning« således:

»pH-værdi

Under 6, undtagen for slagtekalve.«

2) affattes teksten under punktet »Modning« i afsnittet »Afsætning« således:

»Modning:

Mindst syv dage fra slagtning til udbud til salg til forbrugerne, undtagen for slagtekalve.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. april 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 57.
[2] EFT nr. L 132 af 29. 5. 1993, s. 83.
[3] EFT nr. L 95 af 10. 4. 1997, s. 6.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 693/97

af 18. april 1997

om indledning af en undersøgelse vedrørende den påståede omgåelse af Rådets forordning (EF) nr. 1490/96 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af korte syntetiske fibre af polyestere med oprindelse i Belarus, ved import af bånd (tow) af syntetiske filamenter af polyestere til bearbejdning i Det Europæiske Fællesskab, og om at gøre sidstnævnte import til genstand for registrering

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1], ændret ved forordning (EF) nr. 2331/96 [2], særlig artikel 13 og 14,

efter konsultation i Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. ANMODNING

(1) Kommissionen har modtaget en anmodning i henhold til artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«) om:

— at undersøge den påståede omgåelse af den antidumpingtold, der indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 1490/96 [3] på importen af korte syntetiske fibre af polyestere (i det følgende benævnt »korte syntetiske fibre«) med oprindelse i Belarus, ved import af bånd (tow) af syntetiske filamenter af polyestere (i det følgende benævnt »bånd af syntetiske filamenter«) med oprindelse i Belarus, som siden bearbejdes til korte syntetiske fibre i Fællesskabet

— at gøre importen af sådanne bånd af syntetiske filamenter til genstand for registrering af toldmyndighederne i henhold til artikel 14, stk. 5, i grundforordningen, og

— at foreslå Rådet at udvide ovennævnte antidumpingtold til også at omfatte importen af sådanne bånd af syntetiske filamenter, hvor dette er berettiget.

B. INDGIVERE AF ANMODNINGEN

(2) Anmodningen er indgivet den 4. marts 1997 af International Committee of Rayon and Synthetic Fibres (CIRFS) på vegne af producenter i Fællesskabet, hvis samlede produktion angiveligt udgør over 90 % af den samlede produktion i Fællesskabet af korte syntetiske fibre.

C. VARE

(3) Samme vare, i forbindelse med hvis import og bearbejdning den påståede omgåelse finder sted, er bånd af syntetiske filamenter henhørende under KN-kode 5501 20 00, der i Fællesskabet bearbejdes til korte syntetiske fibre, som i øjeblikket tariferes under KN-kode 5503 20 00. Det påstås i anmodningen, at denne bearbejdning består i en enkel mekanisk proces, hvor bånd af syntetiske filamenter skæres op i korte syntetiske fibre, og at bånd af syntetiske filamenter med oprindelse i Belarus udelukkende anvendes til bearbejdning til korte syntetiske fibre. De nævnte KN-koder angives kun til orientering og har ingen bindende virkning med hensyn til varernes tarifering.

D. BEVIS

(4) Anmodningen indeholder i henhold til artikel 13 i grundforordningen tilstrækkeligt bevis for, at antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af korte syntetiske fibre med oprindelse i Belarus omgås ved import af bånd af syntetiske filamenter med oprindelse i samme land, som anvendes i bearbejdninger i Fællesskabet , hvilket må betragtes som en praksis, for hvilken der ikke synes at foreligge nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af antidumpingtolden.

(5) Beviset er følgende:

a) Der er sket en tydelig ændring i handelsmønstret mellem Belarus og Fællesskabet, navnlig siden marts 1996, hvor den midlertidige antidumpingtold på importen af korte syntetiske fibre fra Belarus trådte i kraft. I den forbindelse understreges det i anmodningen, at der var en nedgang i importen til Fællesskabet af korte syntetiske fibre fra Belarus fra 3 979 tons i perioden januar-februar 1996 til 338 tons i perioden marts-august 1996 (dvs. en nedgang på 91,5 %), medens der var en stigning i importen af bånd af syntetiske filamenter fra Belarus i

[1] EFT nr. L 56 af 6. 3. 1996, s. 1.
[2] EFT nr. L 317 af 6. 12. 1996, s. 1.
[3] EFT nr. L 189 af 30. 7. 1996, s. 13.

samme periode fra 99 tons til 2 943 tons (dvs. en stigning på 2 873 %). Det lader derfor til, at importen af bånd af syntetiske filamenter tydeligvis har erstattet importen af korte syntetiske fibre som følge af antidumpingforanstaltningernes indførelse.

Det påstås, at denne ændring i handelsmønstret skyldes bearbejdningen i Fællesskabet af bånd af syntetiske filamenter til korte syntetiske fibre — en proces som hovedsagelig består i almindelig opskæring — for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse, bortset fra den eksisterende antidumpingtold på 43,5 % på importen af korte syntetiske fibre med oprindelse i Belarus. Som det fremhæves i anmodningen, bliver ekstraomkostningerne til bearbejdningen af bånd af syntetiske filamenter til korte syntetiske fibre i Fællesskabet — i stedet for at gøre det i en integreret proces — ikke opvejet af nogen form for omkostningsbesparelse, men øges endog yderligere på grund af de relativt høje omkostninger til arbejdskraft i Fællesskabet.

b) Endvidere indeholder anmodningen bevis for, at de priser, til hvilke korte syntetiske fibre opnået ved bearbejdning i Fællesskabet af bånd af syntetiske filamenter importeret fra Belarus, sælges i Fællesskabet, er lavere end ikke-dumpingniveauet for den eksportpris, der blev fastlagt i antidumpingundersøgelsen vedrørende korte syntetiske fibre fra Belarus.

c) Endelig indeholder anmodningen bevis for, at bearbejdningen af bånd af syntetiske filamenter undergraver de afhjælpende virkninger af den eksisterende antidumpingtold på korte syntetiske fibre i henseende til mængder og priser.

E. PROCEDURE

(6) På baggrund af beviset i anmodningen har Kommissionen konkluderet, at der i henhold til artikel 13, stk. 3, i grundforordningen foreligger tilstrækkeligt bevis for at berettige indledningen af en undersøgelse samt at gøre importen af bånd af syntetiske filamenter til genstand for registrering.

i) Spørgeskemaer

(7) For at indhente de oplysninger, som den anser for nødvendige for undersøgelsen, vil Kommissionen sende spørgeskemaer til de i anmodningen nævnte importører, handlende og bearbejdere af bånd af syntetiske filamenter i Fællesskabet. Der kan også efter behov indhentes oplysninger fra producenter i Fællesskabet.

(8) Andre interesserede parter, som kan godtgøre, at de sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af undersøgelsen, bør anmode Kommissionen om et spørgeskema senest 15 dage efter offentliggørelsen af denne forordning i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.* Alle anmodninger om spørgeskemaer fremsættes skriftligt til nedenstående adresse med angivelse af navn, adresse samt telefon- og telefaxnummer på den part, der indgiver anmodningen.

Myndighederne i Belarus vil blive underrettet om indledningen af undersøgelsen og vil modtage en genpart af anmodningen.

ii) Certifikater for ikke-omgåelse

(9) I overensstemmelse med artikel 13, stk. 4, i grundforordningen kan der udstedes certifikater, der fritager importen af den pågældende vare fra registrering, eller toldmyndighederne kan træffe foranstaltninger, når importen ikke indebærer en omgåelse.

Da udstedelsen af sådanne certifikater kræver forudgående bemyndigelse fra Fællesskabets institutioner, bør anmodninger om sådan bemyndigelse indgives til Kommissionen så hurtigt som muligt i løbet af undersøgelsen, således at der kan blive taget hensyn til disse anmodninger på grundlag af en grundig vurdering af deres berettigelse.

F. TIDSFRIST

(10) Af hensyn til en forsvarlig forvaltning bør der fastsættes en periode, inden for hvilken interesserede parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt, under forudsætning af at de kan godtgøre, at de sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af undersøgelsen. Der bør også fastsættes en periode, inden for hvilken interesserede parter kan fremsætte skriftlig anmodning om at blive hørt og vise, at der er særlige grunde til, at de bør høres.

Det bør desuden fastslås, at i tilfælde hvor en af de berørte parter nægter adgang til nødvendige oplysninger eller på anden måde undlader at meddele dem inden for den fastsatte frist eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen træffes positive eller negative afgørelser på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der indledes en undersøgelse i henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 384/96 vedrørende importen til Fællesskabet af bånd (tow) af syntetiske filamenter af polyestere, som i øjeblikket tariferes under KN-kode 5501 20 00, med oprindelse i Belarus, og som anvendes til bearbejdning i Fællesskabet til korte syntetiske fibre af polyestere.

Artikel 2

Toldmyndighederne pålægges i henhold til artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 5, i forordning (EF) nr. 384/96 at tage de nødvendige skridt til at registrere importen til Fælles-

skabet af bånd (tow) af syntetiske filamenter af polyestere med oprindelse i Belarus, som i øjeblikket tariferes under KN-kode 5501 20 00, for at sikre, at der senere kan ske opkrævning af antidumpingtolden på disse varer fra datoen for en sådan registrering, hvis antidumpingtolden på importen af korte syntetiske fibre af polyestere med oprindelse i Belarus skulle blive udvidet til også at omfatte importen af bånd (tow) af syntetiske filamenter af polyestere.

Registreringen ophører ni måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Importerede varer gøres ikke til genstand for registrering, hvis de ledsages af et toldcertifikat udstedt i overensstemmelse med artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 384/96.

Artikel 3

1. Interesserede parter kan, hvis deres bemærkninger skal tages i betragtning under undersøgelsen, give sig til kende, fremlægge deres synspunkter skriftligt, indgive oplysninger og anmode om at blive hørt af Kommissionen senest 40 dage fra datoen for offentliggørelsen af denne forordning i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Denne frist gælder også for alle andre interesserede parter, som ikke er anført i anmodningen, og det er følgelig i disse parters interesse at kontakte Kommissionen omgående.

2. Der kan anmodes om spørgeskemaer hos Kommissionen inden 15 dage fra offentliggørelsen af denne forordning i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

3. Alle oplysninger vedrørende sagen, alle anmodninger om at blive hørt eller om et spørgeskema samt anmodninger om bemyndigelse til certifikater for ikkeomgåelse sendes til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser: Handelspolitik, Forbindelser med Nordamerika, Fjernøsten, Australien og New Zealand
Direktorat I-C
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel ([1]).

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. april 1997.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

([1]) Fax (32-2) 295 65 05.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 694/97

af 18. april 1997

om fastsættelse af, i hvilket omfang ansøgninger om importlicenser indsendt i april 1997 for visse oste kan imødekommes under den ordning, der er fastsat i Europaaftalerne mellem Fællesskabet og Bulgarien og Rumænien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1588/94 af 30. juni 1994 om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse i sektoren for mælk og mejeriprodukter af den ordning, der er fastsat i de interimsaftaler, som Fællesskabet har indgået med Bulgarien og Rumænien [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 579/97 [2], særlig artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtning:

Ansøgningerne om importlicenser for de produkter, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1588/94, vedrører for nogle produkter større mængder end de disponible mængder; der bør derfor fastsættes procentsatser for nedsættelse af visse mængder, der er ansøgt om for perioden 1. april til 30. juni 1997 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De ansøgninger om importlicenser, der i perioden 1. april til 30. juni 1997 indgives efter forordning (EF) nr. 1588/94 for produkter henhørende under de KN-koder, der er anført i bilaget, imødekommes for de enkelte oprindelseslande med den i bilaget anførte procentdel af de ønskede mængder.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. april 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. april 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 167 af 1. 7. 1994, s. 8.
[2] EFT nr. L 87 af 2. 4. 1997, s. 8.

BILAG

B.1. **Nedsættelse af toldsatsen: 80 %**

Land	KN-kode og produkt	%
Rumænien	ex 0406 90 29 (1) ex 0406 90 86 (1) ex 0406 90 87 (1) ex 0406 90 88 (1)	100,000
Bulgarien	ex 0406 90 86 (2) ex 0406 90 87 (2) ex 0406 90 88 (2) ex 0406 90 29 (3)	46,600

(1) Fremstillet af komælk.
(2) Saltet hvid ost på basis af komælk.
(3) Kashkaval Vitosha på basis af komælk.

B.2. **Fritaget for told**

Land	KN-kode og produkt	%
Bulgarien	ex 0406 90 31 (1) ex 0406 90 50 (1) ex 0406 90 86 (1) ex 0406 90 87 (1) ex 0406 90 88 (1)	29,483

(1) Anden ost end ost af komælk.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 695/97

af 18. april 1997

om fastsættelse af, i hvilket omfang ansøgninger om importlicenser indsendt i andet kvartal af 1997 for visse produkter i sektoren for mælk og mejeriprodukter kan imødekommes under den ordning, der er fastsat i interimsaftalen mellem Fællesskabet og Republikken Slovenien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 455/97 af 10. marts 1997 om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse i sektoren for mælk og mejeriprodukter af den ordning, der er fastsat i interimsaftalen mellem Fællesskabet og Republikken Slovenien [1], særlig artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtning:

Ansøgningerne om importlicenser for de produkter, der er nævnt i forordning (EF) nr. 455/97, vedrører for nogle produkter større mængder end de disponible mængder; der bør derfor fastsættes procentsatser for nedsættelse af visse mængder, der ansøges om for perioden 1. januar til 30. juni 1997 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De ansøgninger om importlicenser, der i perioden 1. januar til 30. juni 1997 indgives efter forordning (EF) nr. 455/97 for produkter henhørende under de KN-koder, der er anført i bilaget, imødekommes med den i bilaget anførte procentdel af de ønskede mængder.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. april 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. april 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

[1] EFT nr. L 69 af 11. 3. 1997, s. 7.

BILAG

KN-kode og produkt	0402 10 0402 21	0403 10 Yoghurt	0406 90 Andre oste
%	80	100	100

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 696/97

af 18. april 1997

om afvisning af ansøgninger om eksportlicenser for visse forarbejdede produkter og kornblandinger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn [1], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96 [2],

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/95 af 23. maj 1995 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1527/96 [4], særlig artikel 7, stk. 3, og

ud fra følgende betragtning:

Omfanget af ansøgningerne om licenser vedrørende forudfastsættelse af restitutionerne for kartoffelmel og produkter på basis af korn og majs er af væsentlig størrelse og spekulativ karakter; alle ansøgninger om eksportlicenser for de pågældende produkter, der blev indgivet den 16. og 17. april 1997, bør derfor afvises —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ansøgninger om eksportlicenser vedrørende forudfastsættelse af restitutioner for produkter henhørende under KN-kode 1102 20 10, 1102 20 90, 1103 13 10, 1103 13 90, 1104 23 10, 1108 11 00, 1108 12 00, 1108 13 00, 1702 30 51, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 79, 2106 90 55, 2309 10 11, 2309 10 13, 2309 10 31, 2309 10 33, 2309 10 51, 2309 10 53, 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 og 2309 90 53, der blev indgivet den 16. og 17. april 1997 afvises i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1162/95.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. april 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. april 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.
[2] EFT nr. L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.
[3] EFT nr. L 117 af 24. 5. 1995, s. 2.
[4] EFT nr. L 190 af 31. 7. 1996, s. 23.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 697/97

af 18. april 1997

om, i hvilket omfang de ansøgninger om importlicenser, som er indgivet i april 1997 vedrørende visse mejeriprodukter inden for de toldkontingenter, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 1600/95, kan imødekommes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1600/95 af 30. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for importordningen og om åbning af toldkontingenter for mælk og mejeriprodukter [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 503/97 [2], særlig artikel 14, stk. 4, og

ud fra følgende betragtning:

Ansøgningerne for de produkter, der er nævnt i bilag II til forordning (EF) nr. 1600/95, vedrører større mængder end de disponible mængder; der bør derfor fastsættes koefficienter for tildeling af de mængder, der er ansøgt om for perioden 1. april til 30. juni 1997 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Mængderne af de importlicenser, der i perioden 1. april til 30. juni 1997 ansøges om efter forordning (EF) nr. 1600/95 for produkter henhørende under de løbenumre i bilag II til forordning (EF) nr. 1600/95, der er anført i bilaget påvirkes af de anførte tildelingskoefficienter.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. april 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. april 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 151 af 1. 7. 1995, s. 12.
[2] EFT nr. L 78 af 20. 3. 1997, s. 12.

BILAG

Løbenummer i bilag II til forordning (EF) nr. 1600/95	Tildelingskoefficient
37	0,0076
38	0,0038
40	0,0374
41	0,0071
42	0,0195
43	0,0090
45	0,0046
48	0,0033

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 698/97

af 18. april 1997

om fastsættelse af, i hvilket omfang ansøgninger om importlicenser indsendt i april 1997 for visse produkter i sektoren for mælk og mejeriprodukter kan imødekommes under den ordning, der er fastsat i Europaaftalerne mellem Fællesskabet og Republikken Polen, Republikken Ungarn, Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/92 af 6. marts 1992 om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse i sektoren for mælk og mejeriprodukter af den ordning, der er fastsat i de Europaaftaler, som Fællesskabet har indgået med Republikken Polen, Republikken Ungarn, Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 528/97 [2], særlig artikel 4, stk. 5, og

ud fra følgende betragtning:

Ansøgningerne om importlicenser for de produkter, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 584/92, vedrører for nogle produkter større mængder end de disponible mængder; der bør derfor fastsættes procentsatser for nedsættelse af visse mængder, der er ansøgt om for perioden 1. april til 30. juni 1997 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De ansøgninger om importlicenser, der i perioden 1. april til 30. juni 1997 indgives efter forordning (EØF) nr. 584/92 for produkter henhørende under de KN-koder, der er anført i bilaget, imødekommes for de enkelte oprindelseslande med den i bilaget anførte procentdel af de ønskede mængder.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. april 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. april 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 62 af 7. 3. 1992, s. 34.
[2] EFT nr. L 82 af 22. 3. 1997, s. 43.

BILAG

(tons)

Land	Polen			Tjekkiet			Slovakiet			Ungarn
KN-kode og produkt	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 99	0405 10 11 0405 10 19 Smør	0406 Ost	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 91	0405 10 11 0405 10 19 Smør	ex 0406 40 90 0406 90 29 ex 0406 90 Moravsky blok (1)	0402 10 19 0402 21 19 0402 21 91	0405 10 11 0405 10 19 Smør	ex 0406 40 90 0406 90 29 ex 0406 90 Moravsky blok (1)	ex 0406 90 86 ex 0406 90 87 ex 0406 90 88 Balaton (2)
%	0,789	1,337	9,109	0,792	1,061	7,692	0,954	1,360	4,651	100,—

(1) Primator, Otava, Javor, Uzeny block, Kashkaval, Akawi, Istambul, Jadel Hermelin, Ostepek, Koliba, Inovec.

(2) Cream-white, Hajdu, Marvany, Ovari, Pannonia, Trappista, Bakony, Bacskai, Ban, Delicacy cheese »Moson«, Delicacy cheese »Pelso«, Goya, Ham-shaped, Karavan, Lajta, Parenyica, Sed, Tihany.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 699/97

af 18. april 1997

om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2222/96 [2], særlig artikel 6, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9. juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 524/97 [4], blev der indledt opkøb ved licitation i visse medlemsstater eller områder af en medlemsstat for visse kvalitetsgrupper;

anvendelsen af artikel 6, stk. 2, 3 og 4, i forordning (EØF) nr. 805/68 samt nødvendigheden af at begrænse intervention til de opkøb, der er nødvendige for at sikre en rimelig markedsstøtte, fører til, på grundlag af de noteringer, som Kommissionen har kendskab til, i overensstemmelse med bilagene til nærværende forordning, at ændre listen over medlemsstater eller områder af en medlemsstat, hvor licitationen indledes, samt af de kvalitetsgrupper, der kan omfattes af interventionsopkøb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 1627/89 erstattes med bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. april 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. april 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.
(2) EFT nr. L 296 af 21. 11. 1996, s. 50.
(3) EFT nr. L 159 af 10. 6. 1989, s. 36.
(4) EFT nr. L 82 af 22. 3. 1997, s. 35.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) nº 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1 i forordning (EØF) nr. 1627/89

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητος που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1 (1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er paragraphe 1 du règlement (CEE) nº 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1 del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-membros ou regiões de Estados-membros e grupos de qualidades referidos no nº 1 do artigo 1º do Regulamento (CEE) nº 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetuksen (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmät

Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A					Categoría C		
Medlemsstat eller region	Kategori A					Kategori C		
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A					Kategorie C		
Κράτος μέλος ή περιοχές κράτους μέλους	Κατηγορία Α					Κατηγορία Γ		
Member States or regions of a Member State	Category A					Category C		
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A					Catégorie C		
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A					Categoria C		
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A					Categorie C		
Estados-membros ou regiões de Estados-membros	Categoria A					Categoria C		
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A					Luokka C		
Medlemsstater eller regioner	Kategori A					Kategori C		
	S	E	U	R	O	U	R	O
België/Belgique	×	×		×				
Danmark				×	×			
Deutschland			×	×				
Spain			×	×				
France			×	×				×
Ireland						×	×	×
Nederland				×				
Österreich			×	×				
Portugal			×	×				
Suomi				×	×			
Sweden				×	×			
Great Britain			×	×	×	×	×	×
Northern Ireland			×	×	×	×	×	×

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 700/97

af 18. april 1997

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2375/96 [2], særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 [4], særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. april 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. april 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.
[2] EFT nr. L 325 af 14. 12. 1996, s. 5.
[3] EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.
[4] EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 18. april 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode (1)	Fast importværdi
0702 00 20	052	123,5
	204	95,1
	212	109,5
	624	125,2
	999	113,3
0707 00 15	052	93,8
	999	93,8
0709 90 75	052	95,9
	999	95,9
0805 10 11, 0805 10 15, 0805 10 19	052	43,7
	204	43,5
	212	63,7
	220	35,2
	400	36,8
	448	26,6
	600	47,6
	624	43,0
	625	36,4
	999	41,8
0805 30 20	400	86,9
	528	66,1
	600	67,5
	999	73,5
0808 10 61, 0808 10 63, 0808 10 69	060	66,8
	388	91,9
	400	95,2
	404	110,4
	508	72,0
	512	74,8
	524	59,5
	528	74,7
	720	103,4
	804	100,0
	999	84,9
0808 20 37	388	70,7
	512	70,8
	528	79,5
	999	73,7

(1) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 68/96 (EFT nr. L 14 af 19. 1. 1996, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE
af 14. april 1997
om beskikkelse af et medlem af Det Økonomiske og Sociale Udvalg

(97/253/EF, Euratom)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 195,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 167,

under henvisning til Rådets afgørelse 94/660/EF, Euratom af 26. september 1994 om beskikkelse af medlemmerne af Det Økonomiske og Sociale Udvalg for perioden 21. september 1994 til 20. september 1998 [1],

i betragtning af, at en plads som medlem af ovennævnte udvalg er blevet ledig, efter af André Laur er trådt tilbage som medlem, hvilket Rådet blev underrettet om den 8. november 1996,

under henvisning til den kandidatliste, som Frankrigs regering forelagde den 25. november 1996,

efter at have indhentet udtalelse fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Joseph Balle beskikkes som medlem af Det Økonomiske og Sociale Udvalg som efterfølger for André Laur for den resterende del af dennes mandatperiode, dvs. indtil den 20. september 1998.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. april 1997.

På Rådets vegne
J. VAN AARTSEN
Formand

---

[1] EFT nr. L 257 af 5. 10. 1994, s. 20.

RÅDETS AFGØRELSE

af 14. april 1997

om beskikkelse af en suppleant til Regionsudvalget

(97/254/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 198 A,

under henvisning til Rådets afgørelse af 26. januar 1994 [1] og 23. januar 1995 [2] om beskikkelse af medlemmerne af og suppleanterne til Regionsudvalget,

i betragtning af, at en plads som suppleant til ovennævnte udvalg er blevet ledig, efter at Jesús Pedroche Nieto er trådt tilbage som suppleant, hvilket Rådet blev underrettet om den 26. marts 1997;

under henvisning til indstillingen fra den spanske regering —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Carmen Alvarez-Arenas Cisneros beskikkes som suppleant til Regionsudvalget som efterfølger for Jesús Pedroche Nieto for den resterende del af dennes mandatperiode, dvs. indtil den 25. januar 1998.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. april 1997.

På Rådets vegne

J. VAN AARTSEN

Formand

---

[1] EFT nr. L 31 af 4. 2. 1994, s. 29.
[2] EFT nr. L 25 af 2. 2. 1995, s. 20.

RÅDETS AFGØRELSE

af 14. april 1997

om ændring af afgørelse 91/116/EØF om nedsættelse af et europæisk rådgivende udvalg for statistisk information på det økonomiske og sociale område

(97/255/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til udkast til afgørelse forelagt af Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 4 i afgørelse 91/116/EØF [1] angives det, hvor mange medlemmer udvalget skal bestå af;

som følge af Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse er det nødvendigt at tilpasse antallet af udvalgsmedlemmer tilsvarende —

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 4 i afgørelse 91/116/EØF affattes således:

»*Artikel 4*

Udvalget består af:

— fire repræsentanter for Kommissionen, herunder det kommissionsmedlem, der har ansvaret for politikken for statistisk information

— formanden for Udvalget for Penge-, Kreditmarkeds- og Betalingsbalancestatistik

— lederne af medlemsstaternes statistiske kontorer

— to repræsentanter for hver medlemsstat udpeget af Rådet efter høring af Kommissionen blandt repræsentanter for de enkelte økonomiske og sociale grupper og for videnskabelige kredse. Med henblik på udnævnelsen af disse medlemmer tilstiller hver medlemsstat Rådet en liste over fire kandidater. Rådet tager hensyn til nødvendigheden af at sikre de forskellige økonomiske og sociale grupper og videnskabelige kredse en passende repræsentation.«

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. april 1997.

På Rådets vegne

J. VAN AARTSEN

Formand

[1] EFT nr. L 59 af 6. 3. 1991, s. 21.

RÅDETS AFGØRELSE

af 14. april 1997

om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til projekter uden for Fællesskabet (De central- og østeuropæiske lande, Middelhavslandene, landene i Latinamerika og Asien samt Sydafrika)

(97/256/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd fastsatte på mødet i Essen den 9. og 10. december 1994 en førtiltrædelsesstrategi for de associerede lande i Central- og Østeuropa.

(2) Det Europæiske Råd vedtog på mødet i Cannes den 26. og 27. juni 1995 at supplere budgetbistanden til Middelhavslandene ved at forhøje lån fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) med det formål at fremme oprettelsen af et frihandelsområde og Euro-Middelhavs-partnerskabet.

(3) Det Europæiske Råd opfordrede på mødet i Madrid den 15. og 16. december 1995 Rådet og Kommissionen til at gennemføre erklæringen om Euro-Middelhavs-partnerskabet og arbejdsprogrammet fra Barcelona-konferencen med Middelhavslandene (Algeriet, Cypern, Egypten, Israel, Jordan, Libanon, Malta, Marokko, Syrien, Tunesien, Tyrkiet samt Vestbredden og Gaza-striben); på samme møde fremhævede Det Europæiske Råd betydningen af EIB's rolle som instrument i samarbejdet mellem Fællesskabet og Latinamerika og opfordrede EIB til at intensivere sine aktiviteter i denne del af verden; Det Europæiske Råd noterede endvidere med hensyn til udvidelsesspørgsmålet, at videreførelsen af EIB's aktiviteter giver mulighed for generelt at øge inputtet til tiltrædelsesforberedelserne.

(4) Det Europæiske Råd noterede på mødet i Firenze den 21. og 22. juni 1996 med tilfredshed resultatet af topmødet mellem Asien og Europa, der markerede et vendepunkt i forbindelserne mellem de to kontinenter.

(5) De central- og østeuropæiske lande (Albanien, Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Polen, Rumænien, Slovakiet og Slovenien) er ved at gennemføre omfattende politiske og sociale reformer og har påbegyndt en grundlæggende omstrukturering af deres økonomier.

(6) EIB er ved at afslutte de løbende låneprogrammer for de central- og østeuropæiske lande i henhold til Rådets afgørelse 93/696/EF ([3]) og den långivning, der følger af finansprotokollerne og det horisontale finansielle samarbejde i de lande i Middelhavsområdet, der ikke er medlem af Fællesskabet, som fastsat i forordning (EØF) nr. 1763/92 ([4]).

(7) EIB har allerede afsluttet det treårige låneprogram i landene i Latinamerika og Asien i henhold til afgørelse 93/115/EØF ([5]); et nyt midlertidigt program i henhold til afgørelse 96/723/EF ([6]) vil gøre det muligt for EIB at videreføre sine låneaktiviteter i de pågældende lande.

(8) Den 4. oktober 1994 godkendte Rådet en samarbejdsaftale mellem Fællesskabet og Den Sydafrikanske Republik, som har til formål at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig social og økonomisk udvikling; EIB afslutter i juni 1997 det toårige låneprogram for Sydafrika i henhold til Rådets afgørelse 95/207/EF ([7]).

([1]) EFT nr. C 13 af 14. 1. 1996, s. 9.
([2]) EFT nr. C 115 af 14 4. 1997.

([3]) Rådets afgørelse 93/696/EF af 13. december 1993 om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank med henblik på at dække tab i forbindelse med lån til projekter i de central- og østeuropæiske lande (Polen, Ungarn, Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik, Rumænien, Bulgarien, Estland, Letland, Litauen og Albanien) (EFT nr. L 321 af 23. 12. 1993, s. 27).
([4]) Rådets forordning (EØF) nr. 1763/92 af 29. juni 1992 om finansielt samarbejde af interesse for alle tredjelande i Middelhavsområdet (EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 5). Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1735/94 (EFT nr. L 182 af 16. 7. 1994, s. 6).
([5]) Rådets afgørelse 93/115/EØF af 15. februar 1993 hvorved Fællesskabet stiller garanti for Den Europæiske Investeringsbank for tab i forbindelse med lån til projekter af fælles interesse i visse tredjelande (EFT nr. L 45 af 23. 2. 1993, s. 27).
([6]) Rådets afgørelse 96/723/EF af 12. december 1996 om Fællesskabets garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til projekter af fælles interesse i latinamerikanske og asiatiske lande, med hvilke Fællesskabet har indgået samarbejdsaftaler (Argentina, Bolivia, Brasilien, Chile, Colombia, Costa Rica, Ecuador, Guatemala, Honduras, Mexico, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, El Salvador, Uruguay og Venezuela; Bangladesh, Brunei, Filippinerne, Indien, Indonesien, Kina, Macao, Malaysia, Pakistan, Singapore, Sri Lanka, Thailand og Vietnam) (EFT nr. L 329 af 19. 12. 1996, s. 45).
([7]) Rådets afgørelse 95/207/EF af 1. juni 1995 om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank med henblik på at dække tab i forbindelse med lån til projekter i Sydafrika (EFT nr. L 131 af 15. 6. 1995, s. 31).

(9) Rådet opfordrer EIB til at fortsætte sine transaktioner til støtte af investeringsprojekter i de central- og østeuropæiske lande, Middelhavslandene, landene i Latinamerika og Asien samt Sydafrika.

(10) Det er hensigtsmæssigt at foretage visse forbedringer i programmerne med hensyn til varighed, anvendte instrumenter og landedækning.

(11) Den garanti, der er omhandlet i denne afgørelse, bør ydes EIB.

(12) Denne garanti er omfattet af betingelserne i forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94 ([1]).

(13) I juni 1996 forelagde Kommissionen efter aftale med EIB Rådet et forslag til en ny garantiordning for EIB's långivning til tredjelande.

(14) Rådet godkendte den 2. december 1996 nogle konklusioner om nye garantiordninger for EIB-lån til tredjelande, hvorefter: »Omfanget af lån i tredjelande skal være i overensstemmelse med det finansielle overslag og Fællesskabets budgetdisciplin samt EIB's interne retningslinjer for lån til tredjelande og fastsættes under hensyn til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Essen, Cannes og Madrid. Forslaget om en generalgaranti uden skelnen mellem regioner og projekter godkendes. Et risikodelingselement som foreslået af Kommissionen og EIB accepteres. EIB opfordres derfor til, hvor det er muligt, at sikre, at en betydelig del af dens udlån dækkes af fyldestgørende garantier fra tredjeparter for så vidt angår de kommercielle risici, således at budgetgarantien i sådanne tilfælde kun kommer til at omfatte politiske risici i form af manglende overførsel af valuta, ekspropriation, krig og civile uroligheder. EIB opfordres til at sigte imod, at 25 % af dens samlede lån under mandaterne dækkes af ikke-statslige garantier, der kan udvides på grundlag af individuelle mandater, når markedsbetingelserne gør det muligt. Hvorledes dette mål skal finde anvendelse på de individuelle mandater, vil blive nærmere fastsat i forbindelse med forhandlingen af disse mandater.«

(15) Denne afgørelse bør være i overensstemmelse med ovennævnte konklusioner.

(16) En garantidækningsgrad på 70 % er tilstrækkelig til at dække det samlede omfang af de nye lånemandater og andre lånebehov i denne afgørelses gyldighedsperiode.

(17) De nye garantiordninger berører ikke bankens glimrende kreditværdighed.

(18) Rådet konkluderede den 2. december 1996, at »garantifondens indbetalingssats bibeholdes på de nuværende niveauer indtil 1999«; Rådet konkluderede den 27. januar 1997, at »enhver indbetaling til lånegarantifonden skal ske på grundlag af den procentsats, der gælder på indbetalingstidspunktet, dvs. 15 % for øjeblikket og 14 % så snart som muligt«.

(19) Kommissionen og EIB, der anerkender deres respektive ansvarsområder, bør sikre passende koordination mellem EIB's transaktioner i de låneberettigede tredjelande og gennemførelsen af Fællesskabets øvrige finansielle instrumenter.

(20) Kommissionen og EIB bør i fællesskab sikre, at der ved fastsættelsen af mandaternes udnyttelsesgrad tages hensyn til de årlige udsving i, hvor store beløb Fællesskabet anmodes om at yde i betalingsbalancestøtte til tredjelande.

(21) Rådet har godkendt denne afgørelse og navnlig mandatbeløbene under hensyntagen til Rådets konklusioner af 27. januar 1997, hvorefter: »medlemsstaterne og Kommissionen erklærer enstemmigt deres støtte til, at der oprettes en førtiltrædelsesstøttefacilitet af en anselig størrelse. De opfordrer EIB til senere på året at foreslå Styrelsesrådet en sådan facilitet. Faciliteten skal træde i kraft så snart som muligt i lyset af kommende tiltrædelser. Faciliteten skal godkendes i henhold til artikel 18 i EIB's vedtægter og skal ikke være dækket af nogen garanti via Fællesskabernes budget eller fra medlemsstaterne. De af fællesskabsgarantien omfattede EIB-lånerammer kan anses for at stemme overens med en tildeling på 1 050 mio. ECU til makrofinansiel bistand, idet det antages, at der er behov for 750 mio. ECU til Euratom-lån; loftet for den makrofinansielle bistand bør hæves til 1 200 mio. ECU, hvis Euratom-lånene i denne afgørelses anvendelsesperiode ikke overstiger 600 mio. ECU«.

(22) Traktaten indeholder ikke anden hjemmel for vedtagelse af denne afgørelse end artikel 235 —

([1]) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94 af 31. oktober 1994 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjelande (EFT nr. L 293 af 12. 11. 1994, s. 1).

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Fællesskabet yder Den Europæiske Investeringsbank en samlet garanti i alle tilfælde, hvor EIB ikke modtager forfaldne betalinger på kreditter, som den har ydet i overensstemmelse med sine sædvanlige kriterier til investeringsprojekter i de central- og østeuropæiske lande, Middelhavslandene, landene i Latinamerika og Asien samt Den Sydafrikanske Republik.

Garantien er begrænset til 70 % af det samlede kreditbeløb plus alle hermed forbundne beløb. Det samlede loft for de ydede kreditter svarer til 7 105 mio. ECU, der fordeler sig således:

— de central- og østeuropæiske lande: 3 520 mio. ECU
— Middelhavslandene: 2 310 mio. ECU
— landene i Latinamerika og Asien: 900 mio. ECU
— Den Sydafrikanske Republik: 375 mio. ECU

og dækker en periode på tre år, der begynder den 31. januar 1997 for de central- og østeuropæiske lande, Middelhavslandene og landene i Latinamerika og Asien og den 1. juli 1997 for Den Sydafrikanske Republik. Hvis de lån, EIB har ydet, ved denne periodes udløb ikke når op på ovennævnte samlede beløb, forlænges perioden automatisk med seks måneder.

2. Følgende lande er omfattet af denne afgørelse:

— Central- og Østeuropa: Albanien, Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn
— Middelhavsområdet: Algeriet, Cypern, Egypten, Israel, Jordan, Libanon, Malta, Marokko, Syrien, Tunesien, Tyrkiet samt Vestbredden og Gaza-striben.
— Latinamerika: Argentina, Bolivia, Brasilien, Chile, Colombia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Mexico, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay og Venezuela
— Asien: Bangladesh, Brunei, Filippinerne, Indien, Indonesien, Kina, Macao, Malaysia, Mongoliet, Pakistan, Singapore, Sri Lanka, Thailand og Vietnam
— Sydafrika.

3. Den Europæiske Investeringsbank opfordres til at tilstræbe at dække de kommercielle risici i forbindelse med 25 % af sit udlån i henhold til denne afgørelse med ikke-statslige garantier, der kan udvides på grundlag af individuelle mandater, når markedsbetingelserne gør det muligt.

Artikel 2

Kommissionen underretter hvert halve år Europa-Parlamentet og Rådet om situationen med hensyn til de låneaftaler, der er undertegnet, og de fremskridt, der er gjort med risikodelingen i henhold til artikel 1, stk. 3. Med henblik herpå sender EIB regelmæssigt de relevante oplysninger til Kommissionen.

Artikel 3

Kommissionen orienterer hvert år Europa-Parlamentet og Rådet om lånetransaktionerne og fremsætter samtidig en vurdering af transaktionerne under ordningen og af samarbejdet mellem de finansielle institutioner, der opererer i det pågældende område.

Artikel 4

Rådet evaluerer anvendelsen af denne afgørelse på grundlag af en beretning, som Kommissionen og EIB forelægger i juni 1998.

Artikel 5

De nærmere bestemmelser for anvendelsen af denne afgørelse fastsættes i en aftale mellem Kommissionen og EIB.

Artikel 6

Denne afgørelse får virkning på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. april 1997.

På Rådets vegne

J. VAN AARTSEN

Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 5. juni 1996

om Forbundsrepublikken Tysklands planer om at yde støtte til delstaten Brandenburgs garantiordning til fordel for investeringsprojekter i Polen

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(97/257/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter i overensstemmelse med ovennævnte artikler at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

(1) Ved meddelelse af 25. januar 1995 anmeldte de tyske myndigheder en garantiordning i delstaten Brandenburg til fordel for investeringsprojekter i Polen (Richtlinien für die Übernahme von Bürgschaften zur Teilfinanzierung von Vorhaben in der Republik Polen durch die Bürgschaftsbank Brandenburg). Supplerende oplysninger blev fremlagt den 28. marts, 16. juni og 10. august 1995 samt på et møde i Bonn den 23. maj 1995.

(2) Kommissionen besluttede den 31. oktober 1995 at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2. Ved skrivelse af 27. december 1995 underrettede den den tyske regering herom og anmodede denne om at fremkomme med sine bemærkninger i løbet af en måned. Denne skrivelse blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 71 af 9. marts 1996 i form af en meddelelse til de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter, for at de kunne fremkomme med deres bemærkninger inden for en måned vedrørende de pågældende foranstaltninger.

(3) Den tyske regering fremsatte sine detaljerede bemærkninger ved skrivelse af 29. janur 1996. Den 9. april 1996 modtog Kommissionen bemærkninger fra virksomheden Du Pont de Nemours International SA. Disse bemærkninger blev videresendt til den tyske regering ved telefax den 22. april 1996. Kommissionen modtog ikke bemærkninger fra andre medlemsstater.

II

(4) Garantiordningen løber fra 1995 til 1998, og der kan stilles garantier på ind til 20 mio. DM (10,5 mio. ECU) om året. De tyske myndigheder forventer, at der vil blive tale om ca. 20 garantistillelser om året.

(5) Ordningen gælder for

— virksomheder, der har hovedsæde eller en afdeling i Brandenburg, og

— personer, der er bosiddende i Brandenburg,

og som ønsker at gennemføre investeringsprojekter i Polen (joint ventures, oprettelse af virksomheder)

samt for projekter, der involverer

— brandenburgske deltagere i joint ventures med polske virksomheder, eller

— selskaber (Projektgesellschaften) oprettet i Polen af virksomheder, der har en afdeling i Brandenburg med henblik på deltagelse i et joint venture.

(6) Garantistillelsen er begrænset til fremstillings- og servicesektoren, gartneri og liberale erhverv.

(7) Der kan stilles garanti for lån til finansiering af investeringer, driftskapital og oprettelse/overtagelse af virksomheder samt visse garantiydelser.

(8) Garantierne har en løbetid på højst 15 år (indtil 23 år i forbindelse med byggeri). Modtagerne skal betale en engangspræmie på 0,75 % samt en årlig provision på 0,8 % af det skyldige beløb. De tyske myndigheder kalkulerer med en tabsrisiko på 10 %.

(9) Garantibeløbet må højst andrage 90 % af det støtteberettigede lån, dog højst 0,52 mio. ECU. Det støtteberettigede lån er begrænset til 75 % af projektomkostningerne.

(10) Garantiordningens støtteintensitet (i forhold til det garanterede lånebeløb) er foreløbig anslået til 10 %. Endvidere kan garantierne kumuleres med anden støtte.

(11) Ved procedurens indledning var Kommissionen af den opfattelse, at garantiordningen muligvis udgjorde statsstøtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, idet den indebar en forbedring af den økonomiske situation for de støtteansøgende virksomheder, og da den kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. Kommissionen var i tvivl om, hvorvidt og på hvilke betingelser investeringsstøtte til virksomheder i EF til fremme af disse virksomheders forretningsaktiviteter uden for EØS var forenelig med det fælles marked. Støtteordningen var ikke begrænset til SMV. Endvidere var det muligt, at det loft, der er fastsat i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til SMV, ville blive overskredet ved kumulering med anden støtte. På grund af denne tvivl tog Kommissionen ikke nogen af de i artikel 92, stk. 2 og 3, anførte undtagelsesbestemmelser i betragtning og indledte proceduren i henhold til artikel 93, stk. 2, over for den pågældende ordning.

III

(12) De tyske myndigheder fremsendte deres bemærkninger ved skrivelse af 29. januar 1996. For dem er garantibevilling til virksomheder i Brandenburg et egnet middel til at opveje Brandenburgs geografiske handicap som følge af regionens perifere beliggenhed i Den Europæiske Union. Ordningen skal især komme SMV til gode, da de normalt ikke råder over tilstrækkelig egenkapital til at optage lån til investeringsprojekter i Polen. I modsætning til de vesteuropæiske virksomheder kan små og mellemstore virksomheder i Brandenburg ikke tilbyde formålstjenlig sikkerhed på egen hånd til at rejse penge på kapitalmarkedet.

(13) Ifølge de tyske myndigheder vil ordningen endvidere bidrage til at fremme det grænseoverskridende samarbejde mellem virksomheder i EF og Polen. De udenlandske investeringer i Polen fremmer endvidere landets økonomiske udvikling, styrker de polske virksomheders kapitalgrundlag og forbedrer disse virksomheders tekniske og kommercielle knowhow. Et sådant grænseoverskridende samarbejde tilstræbes ikke kun i De Europæiske Fællesskabers Europaaftale med Polen, men også i EF's PHARE-program og af Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling.

(14) De tyske myndigheder bekræfter, at støtten ikke indeholder noget diskriminerende element, da alle virksomheder med en afdeling i Brandenburg er støtteberettiget uafhængigt af, hvor deres hovedsæde ligger.

(15) De tyske myndigheder meddelte endvidere Kommissionen, at de ville ændre den oprindelige meddelelse, for at begrænse ordningen til små og mellemstore virksomheder i overensstemmelse med definitionen i de pågældende rammebestemmelser [1]. Støtteanmodninger fra større virksomheder skal anmeldes i hver enkelt tilfælde. De tyske myndigheder går derefter ud fra, at ordningen kan godkendes, da den i sin ændrede form svarer til »Richtlinien für Garantien des Landes Niedersachsen für Beteiligungen in Staaten, die sich in einem demokratischen und marktwirtschaftlichen Reformprozeß befinden« (sag N 362/95), som Kommissionen godkendte den 20. december 1995.

(16) De tyske myndigheder stiller spørgsmålstegn ved Kommissionens foreløbige vurdering, hvorefter garantiens støtteintensitet kan nå op på 10 %. De anser en støtteintensitet på 1-2 % af garantibeløbet for at være mere realistisk. De mener endvidere, at de fleste tilfælde vil komme til at ligge under de minimis-loftet på 50 000 ECU pr. virksomhed inden for tre år. Ordningen er imidlertid blevet anmeldt, fordi myndighederne i Brandenburg ikke vil udelukke virksomheder, der allerede har anvendt de minimis-ordningen til andre formål.

[1] Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder (SMV) (EFT nr. C 213 af 19. 8. 1992, s. 2).

(17) Af disse grunde mener de tyske myndigheder, at støtteordningen er forenelig med fællesmarkedet, fordi den opvejer de økonomiske ulemper, som Tysklands deling har forårsaget (EF-traktatens artikel 92, stk. 2, litra c)).

Endvidere bidrager støtteordningen til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse. Det gælder virksomhederne i såvel Brandenburg (støtteberettiget område i henhold til EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a)) som i Polen (som i henhold til artikel 63, stk. 4, litra a), i Europaaftalen sidestilles med et område i Fællesskabet, der er omfattet af artikel 92, stk. 3, litra a)).

Bortset herfra vil man kunne betragte støtteordningen som en ordning til fremme af udviklingen i visse økonomiske regioner, i det foreliggende tilfælde Brandenburg som grænseområde til Polen, da den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse (EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c)). Da der endelig er tale om en støtteordning for små og mellemstore virksomheder, vil ordningen endvidere være i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c) (udvikling af visse erhvervsgrene).

IV

(18) Kommissionen har modtaget bemærkninger fra Du Pont de Nemours International SA. Denne virksomhed mener, at ordningen er et innoverende og pragmatisk tiltag for at trække udenlandske investeringer til de mellem- og østeuropæiske lande. Ifølge virksomheden er økonomiske omstruktureringsforanstaltninger en væsentlig forudsætning for at integrere disse lande i EF.

V

Ordningens støttekarakter og støtteintensitet

(19) Tildeling af støtte til brandenburgske deltagere i joint ventures med polske virksomheder eller til »Projektgesellschaften«, der er oprettet i Polen af virksomheder med en afdeling i Brandenburg med henblik på deltagelse i et joint venture, medfører, at visse virksomheder eller produktioner begunstiges i forhold til andre virksomheder, der ikke modtager nogen støtte hertil. Disse foranstaltninger styrker støttemodtagerens stilling over for virksomheder, som ikke modtager nogen støtte til disse aktiviteter og truer derfor med at fordreje konkurrencevilkårene. Virksomheder inden for EØS kan ligeledes konkurrere med hinanden om udenlandske investeringer. I en sådan situation medfører støtten utvivlsomt, at konkurrencen mellem EØS-virksomhederne fordrejes på en meget direkte måde.

(20) En påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne (EF-traktatens artikel 92) eller de kontraherende parter (EØS-aftalens artikel 61) er sandsynligvis mindre mærkbar i tilfælde, hvor støtten ydes til projekter i Polen og følgelig uden for EØS, men kan ikke a priori udelukkes. I mange tilfælde kan samhandelen blive påvirket gennem indirekte virkninger (f.eks. i tilfælde, hvor de i Polen producerede varer genindføres i EF). Støtteforanstaltninger af denne type kan imidlertid forbedre situationen for støttemodtageren, der er bosiddende i Brandenburg, og dermed inden for fællesmarkedet. Støtte til projekter, der fremmes på grund af den omhandlede ordning, kan derfor påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne direkte.

(21) Af disse grunde er den planlagte støtteordning omfattet af EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1. Denne opfattelse deles af de tyske myndigheder, som med rette henviser til den dobbelte virkning, som denne type støtte vil kunne få i det område, hvor den ydes (Brandenburg), og i målområdet (Polen).

(22) De betingelser, som Kommissionen normalt knytter til garantiordninger, er dog opfyldt, da støttemodtagerne skal betale en engangspræmie og en årlig provision for garantien. Endvidere bærer støttemodtagerne en betydelig del af risikoen, da garantibeløbet begrænses til 90 % af lånene, og da finansieringen begrænses til 75 % af projektomkostningerne. Ordningen er rettet mod levedygtige virksomheder og kan ikke anvendes til at fremme redningsforanstaltninger.

(23) Beregnes garantiordningens subventionsækvivalent på grundlag af de samlede støtteberettigede projektomkostninger, og under hensyntagen til, at garantien højst kan udgøre 67,5 % (nemlig 0,9 × 0,75 × 100) af projektomkostningerne, bliver støtteintensiteten 3,35 % brutto (6,75 − 3,4, dvs. sandsynligheden for misligholdelse med fradrag af den årlige præmie ansat til nutidsværdien) [1]. Ved denne skønsvise beregning antages det, at engangspræmien på 0,75 % dækker de administrative omkostninger i forbindelse med ordningen.

[1] Beregning af subventionsækvivalent for lånegarantier: jf. andet led i Kommissionens meddelelse om »de minimis«-støtteordninger (EFT nr. C 68 af 6. 3. 1996, s. 9).

(24) Da det maksimale garantibeløb pr. virksomhed er på 1 mio. DM (0,52 mio. ECU), vil det gennemsnitlige støtteelement ved de enkelte garantier ikke overstige 44 700 DM (23 400 ECU), nemlig 3,35 % af de samlede projektomkostninger på højst 1,33 mio. DM. Selv om dette beløb ligger klart under de minimis-loftet på 100 000 ECU pr. virksomhed i løbet af tre år, falder ordningen alligevel ind under EF-traktatens artikel 92, stk. 1, fordi de tyske myndigheder i det mindste i visse tilfælde vil indrømme garantien til virksomheder, som allerede har benyttet de minimis-ordningen til andre formål. I denne forbindelse skal der tages hensyn til, at de tyske myndigheder har anmeldt ordningen på et tidspunkt, da grænsen ifølge de minimis-reglen stadig var på 50 000 ECU. Af det anslåede antal støttemodtagere på ca. 20 virksomheder om året må det derfor forventes, at antallet af støttemodtagere, som vil anvende garantiordningen som supplement til de minimis-støtte, vil være betydeligt lavere end oprindeligt antaget af de tyske myndigheder.

Ordningens forenelighed med fællesmarkedet

(25) Støtteordningen bidrager til at afbøde de betydelige risici, der er forbundet med investeringer i Polen. Ved at fremme joint ventures mellem virksomheder, der er etableret i Brandenburg og i Polen, samt kapitalinteresser, som virksomheder i Brandenburg har i polske virksomheder, fremmer støtteordningen det grænseoverskridende samarbejde og grænseoverskridende aktiviteter hos støtteberettigede virksomheder. Derved bidrager den også til at fremme udviklingen af regionen Brandenburg og til at styrke de økonomiske bånd til Polen og landets integration i den europæiske økonomi.

(26) Hvad angår støttemodtagerne, nemlig de små og mellemstore virksomheder, der er hjemmehørende i Brandenburg, ville støtteordningen utvivlsomt være forenelig med fællesmarkedet i medfør af EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a), hvis de støttede aktiviteter fandt sted i selve Brandenburg. De regionale undtagelsesbestemmelser i EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a) og c), gælder imidlertid kun for investeringer inden for det støtteberettigede område.

(27) På den anden side forbedrer en sådan støtteordning helt sikkert støttemodtagernes situation inden for fællesmarkedet og deres konkurrenceevne på verdensmarkedet og kan således betragtes som en ordning, »der fremmes af udviklingen af visse erhvervsgrene«, jf. EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c).

En sådan støtteordning kan imidlertid kun godkendes, »når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse« (EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), første punktum). Ved vurderingen af støtte til direkte udenlandske investeringer skal der tages hensyn til to yderligere faktorer, som normalt ikke spiller nogen væsentlig rolle ved vurderingen af en støttes forenelighed med fællesmarkedet: nemlig den europæiske industris konkurrenceevne på internationalt plan og den europæiske interesse i fremme af det økonomiske samarbejde med bestemte tredjelande. Hvad angår disse to aspekter må der tilstræbes en afbalanceret afvejning i forhold til de mulige skadelige virkninger i EF, f.eks. risikoen for flytning af virksomheder og eventuelle negative virkninger for beskæftigelsen.

(28) Ifølge EF's rammebestemmelser for SMV er støtte tilladt, hvis den hjælper SMV med at overvinde deres særlige problemer. Det er almindeligt anerkendt, at SMV i sammenligning med større virksomheder har særlige problemer hvad angår adgangen til kapital- og lånemarkedet, hvilket kan bremse deres udvikling. Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder viser Kommissionens positive holdning med hensyn til at støtte SMV med forskellige foranstaltninger, således at de kan overvinde disse særlige problemer, især med hensyn med støtte til investeringer. I Kommissionens analyse sondres der ikke mellem investeringer inden for eller uden for EF. Det kan derfor udledes, at bestemmelserne kan anvendes på alle SMV's investeringer uafhængigt af placeringen.

Derudover er de problemer, som SMV står over for i forbindelse med investeringer uden for EØS lige så store eller endnu større end ved investeringer inden for EØS. Når der er tale om SMV, kan de mulige negative virkninger, som udenlandske direkte investeringer har på den europæiske økonomi, f.eks. med hensyn til beskæftigelsessituationen og risikoen for flytning af virksomheden, betegnes som værende negligeable. I øvrigt sikrer definitionen af støtteberettigede investeringer (nyinvesteringer — Erstinvestition), at flytning af en virksomhed, der er hjemmehørende i Fællesskabet, til et tredjeland ikke kan støttes.

(29) Med hensyn til begrebet støtteberettigede investeringer har Kommissionen altid — for at sikre konsekvens — indtaget det standpunkt, at definitionen i samordningsprincipperne for støtteordninger med regional målsætning [1] finder anven-

[1] EFT nr. C 31 af 3. 2. 1979, s. 9.

delse på SMV's investeringer. Ifølge punkt 18.i), i disse samordningsprincipper er støtteberettigede investeringer »nyinvesteringer«, dvs. investeringer i anlægsaktiver

— »i forbindelse med oprettelse af en ny virksomhed, udvidelse af en bestående virksomhed eller igangsættelse af en aktivitet, der medfører en gennemgribende ændring i en bestående virksomheds produkt eller produktionsproces (i form af rationalisering, omstrukturering eller modernisering)«

eller

— »i form af overtagelse af en virksomhed, der er lukket, eller som ville være lukket, såfremt en sådan overtagelse ikke havde fundet sted«.

(30) Hvad angår den omhandlede ordning konstaterer Kommissionen, at definitionen af støtteberettigede investeringer er bredere end den af Kommissionen anvendte definition, da overtagelse af virksomheder eller kapitalinteresser i virksomheder medregnes til støtteberettigede investeringer. Normalt skal støtteberettigede omkostninger i forbindelse med investeringsstøtte til SMV i henhold til punkt 4.1 i meddelelsen om SMV defineres i overensstemmelse med punkt 18.i), i samordningsprincipperne for støtteordninger med regional målsætning. Alternativt kan man ved beregningen af støtteintensiteten kun medtage de dele af de støtteberettigede omkostninger, der er i overensstemmelse med definitionen af »nyinvesteringer«. Selv om Kommissionen principielt ikke udelukker, at den kan godkende støtte, som omfatter andet end det, den normalt anerkender som støtteberettigede omkostninger, må det ved en nærmere undersøgelse konstateres, at en sådan støtte er forenelig med fællesmarkedet. Forbundsrepublikken Tyskland skal derfor sikre, at den tilladte maksimumsgrænse på 15 % for små og 7,5 % for mellemstore virksomheder overholdes. Enhver støtte, der omfatter andre end de støtteberettigede omkostninger, Kommissionen normalt godkender, og hvis intensitet overstiger den ovennævnte tilladte maksimumsgrænse, skal følgelig anmeldes i hvert enkelt tilfælde og vurderes af Kommissionen på grundlag af omstændighederne i den enkelte sag.

(31) Kommissionen er klar over den betydning, som direkte investeringer i tredjelande har både med henblik på at styrke båndene til disse lande samt for at diversificere den europæiske økonomi og gøre den mere international.

Anvendelsen af EF's rammebestemmelser for SMV støttes af EF's politik for SMV på andre områder:

— Kommissionen finder, at den nuværende situation, hvad angår reglerne for direkte udenlandske investeringer, er særlig utilfredsstillende for SMV, da de ikke råder over de fornødne midler til at tilpasse sig vilkårene for direkte udenlandske investeringer i værtslandene, som ændres hele tiden [1].

— I konklusionerne af Det Europæiske Råds møde i Madrid den 15. og 16. december 1995 anerkendes det, at det er nødvendigt at fremme internationaliseringen af SMV [2].

— Samarbejdsaftalerne mellem Fællesskabet og en række tredjelande indeholder også bestemmelser om at fremme nære kontakter mellem SMV med henblik på at fremme handelen og det industrielle samarbejde [3].

(32) Med hensyn til de tyske myndigheders synspunkt, hvorefter EF-traktatens artikel 92, stk. 2, litra c), finder anvendelse, finder Kommissionen, at den ikke behøver tage stilling til dette spørgsmål i det foreliggende tilfælde, da den pågældende undtagelsesbestemmelse kun finder anvendelse i meget sjældne tilfælde, og da det kan konkluderes, at den planlagte støtteordning er forenelig med fællesmarkedet i medfør af EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c).

VI

(33) I betragtning af det ovenfor anførte og den ubetydelige støtteintensitet, det forholdsvis lave samlede støttebeløb pr. virksomhed samt hovedformålet med ordningen, der går ud på at fremme det grænseoverskridende samarbejde med polske virksomheder, styrke udviklingen af delstaten Brandenburg og bidrage til at stabilisere den polske økonomis overgang til markedsøkonomi kan støtteordningen betragtes som værende forenelig med fællesmarkedet i medfør af EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), samt Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte, som Forbundsrepubliken Tyskland agter at yde som led i den tyske delstat Brandenburgs garantiordning til fordel for investeringsprojekter i Polen til små og mellemstore virksomheder som defineret i Kommissio-

[1] KOM(95) 42 endelig udg., s. 5.
[2] SI 95/1000, s. 14.
[3] Jf. f.eks. artikel 6 i forslaget til indgåelse af en samarbejdsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og Kongeriget Nepal (EFT nr. C 338 af 16. 12. 1995, s. 10) og artikel 12 i forslag til indgåelse af den mellemregionale rammeaftale om samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Sydamerikanske Fællesmarked og dets medlemsstater (Argentina, Brasilien, Paraguay, Uruguay) på den anden side (EFT nr. C 14 af 19. 1. 1996, s. 4).

nens henstilling af 3. april 1996 vedrørende definitionen af små og mellemstore virksomheder (EFT nr. L 107 af 30. 4. 1996, s. 4), er forenelig med fællesmarkedet i medfør af EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), og EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c).

Artikel 2

Enhver støtte, som Forbundsrepublikken Tyskland planlægger at yde til små og mellemstore virksomheder som led i denne ordning, og som, for så vidt angår de støtteberettigede omkostninger, afviger fra de omkostninger, som Kommissionen normalt godkender i forbindelse med investeringsstøtte til SMV, jf. punkt 4.1 i meddelelsen om SMV (EFT nr. C 213 af 19. 8. 1992, s. 2) og samordningsprincipperne for støtteordninger med regional målsætning (EFT nr. C 31 af 3. 2. 1979, s. 9), og som, når den beregnes på grundlag af de af Kommissionen godkendte støtteberettigede omkostninger, resulterer i en støtteintensitet, der overstiger 15 % for små og 7,5 % for mellemstore virksomheder, skal anmeldes til Kommissionen i hvert enkelt tilfælde efter EF-traktatens artikel 93, stk. 3.

Artikel 3

Den tyske regering anmodes om at forelægge Kommissionen en årlig rapport om anvendelsen af ordningen.

Artikel 4

Den tyske regerings opmærksomhed henledes på, at anvendelsen af denne ordning er underlagt reglerne om kumulering af støtte, uanset om der er tale om støtte til forskellige formål (EFT nr. C 3 af 5. 1. 1985) eller støtte til samme formål, der ydes på grundlag af forskellige ordninger, der er godkendt af samme myndighed eller forskellige (centrale, regionale og/eller lokale) myndigheder. I sidstnævnte tilfælde må den maksimumsgrænse, der er godkendt for den i artikel 1 i nævnte ordning, ikke overskrides.

Endvidere henledes den tyske regerings opmærksomhed på, at den skal overholde Fællesskabets regler og bestemmelser for en række industrisektorer, dvs. sektorer, der er omfattet af EKSF-traktaten, samt transport, fiskeri og landbrug, herunder forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter (EFT nr. C 29 af 2. 2. 1996, s. 4).

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juni 1996.

På Kommissionens vegne

Hans VAN DEN BROEK

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. december 1996

om Italiens påtænkte støtte til lukninger som led i strukturomlægningen af den private italienske jern- og stålsektor

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(97/258/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab,

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 3855/91/EKSF af 27. november 1991 om fællesskabsregler for støtte til jern- og stålindustrien [1],

efter i overensstemmelse med ovennævnte beslutning at have opfordret andre interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger, og efter at have taget disse i betragtning [2], og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved skrivelse af 12. juni 1996 underrettede Kommissionen de italienske myndigheder om, at den havde besluttet at indlede proceduren i henhold til artikel 6, stk. 4, i beslutning nr. 3855/91/EKSF — i det følgende benævnt »reglerne for støtte til jern- og stålindustrien« — over for den støtte, der var påtænkt som led i programmet for strukturomlægning i den private italienske jern- og stålsektor, til fordel for følgende fem stålværker:

— Diano SpA

— Lamifer SpA

— Demafer Srl

— Lavorazione Metalli Vari SpA (LMV)

— Sidercamuna SpA.

I forbindelse med godkendelsen af den italienske lov nr. 481 af 3. august 1994 om strukturomlægning i den private italienske jern- og stålsektor pålagde Kommissionen efter at have sikret sig, at loven var i overensstemmelse med bestemmelserne om støtte til jern- og stålindustrien, særlig bestemmelserne i artikel 4, de italienske myndigheder på forhånd at anmelde hvert enkelt tilfælde af anvendelse af den pågældende lov.

Ifølge samme beslutning skulle virksomhederne for at kunne modtage støtte til lukning have været i drift i gennemsnitlig ét skifte om dagen, eller mindst otte timer om dagen i fem dage om ugen i hele 1993 og indtil februar 1994, da lovdekret nr. 103/94 blev anmeldt til Kommissionen (lovdekretets indhold er siden ophøjet til lov nr. 481/94).

På baggrund af de oplysninger, Kommissionen var i besiddelse af, fremgik det i de pågældende tilfælde, at virksomhederne ikke, omend de opfyldte de øvrige betingelser i artikel 4 i reglerne for støtte til jern- og stålindustrien, der omhandler støtte til lukning, var i regelmæssig drift på det tidspunkt, de blev lukket.

I sag 177/86 havde virksomheden Diano nemlig fremstillet 16 807 tons varmtvalsede produkter svarende til 21 % af dens kapacitet, i sag 178/96 havde virksomheden Lamifer kun fremstillet 23 542 tons varmtvalsede produkter svarende til 15,2 % af dens kapacitet, i sag 182/96 havde virksomheden Sidercamuna i anlægget i Berzo Inferiore (Brescia) kun fremstillet 36 002 tons varmtvalsede produkter svarende til 7,6 % af dens kapacitet. Det skal bemærkes, at virksomhederne Demafer (sag N 180/96) og LMV (sag 181/96) ikke var i drift i 1993.

På baggrund af denne situation havde Kommissionen, der fandt det meget vanskeligt at fastslå, om den pågældende støtte var forenelig med fællesmarkedet, indledt proceduren i artikel 6, stk. 4, i reglerne for støtte til jern- og stålindustrien med hensyn til de fem citerede tilfælde.

II

Som led i ovennævnte procedure opfordrede Kommissionen den italienske regering til at fremsætte sine bemærkninger, medens de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter blev underrettet ved offentliggørelsen af beslutningen om procedurens iværksættelse.

Ved to skrivelser af 22. august 1996 fremsatte den tyske regering og Wirtschaftsvereinigung Stahl deres bemærkninger over for Kommissionen, og disse blev videregivet til de italienske myndigheder ved skrivelse af 16. september 1996. Bemærkningerne havde til formål at støtte Kommissionens beslutning om at indlede proceduren.

[1] EFT nr. L 362 af 31. 12. 1991, s. 57.
[2] EFT nr. C 101 af 3. 4. 1996, s. 4, og EFT nr. C 121 af 25. 4. 1996, s. 3.

Som følge af procedurens iværksættelse og bemærkningerne fra andre parter anførte den italienske regering følgende:

— selv om Kommissionen gentog det afsnit i beslutningen af 12. december 1994, der gav de italienske myndigheder mulighed for at foreslå objektive kriterier for, at de anlæg, der havde haft en produktion på under 25 %-grænsen, alligevel kunne anses for at være berettigede til støtte til lukning, havde den i beslutningen om at indlede proceduren ikke gjort andet end at anse de kriterier, Italien havde foreslået som alternativer til begrebet løbende produktion, som værende ufyldestgørende.

— de italienske myndigheder forelagde Kommissionen nævnte kriterier, fordi de gik ud fra den grundbetragtning, at den ringe eller manglende produktion, nogle virksomheder fremviste i 1993 og i de første måneder af 1994, ikke kunne tilskrives ønsket om at forlade jern- og stålmarkedet, produktionsanlæggenes forældelse eller manglende konkurrenceevne, men snarere ugunstige konjunkturer i forbindelse med finansielle vanskeligheder og en markedskrise

— ved at afslå at stille personalet til rådighed, ved at inddrage Cassa integrazione guadagni (en løntilskudsfond), ved at afholde uddannelseskurser i virksomheden eller ved at ansøge om, at de offentlige førtidspensioneringsordninger kunne komme personalet til gode i forbindelse med et omstruktureringsprogram, havde virksomhederne klart vist, at de agtede at lade sig omstrukturere for at komme over den krise, de var i

— de sager, der var forelagt Kommissionen, vedrører anlæg, hvis produktionsproblemer ikke har tekniske årsager. I nogle tilfælde er der tale om anlæg, der for nylig er undergået omfattende moderniseringer med henblik på at øge deres effektivitet, og under alle omstændigheder er de alle blevet vedligeholdt regelmæssigt, således at de for ret beskedne udgifter i løbet af kort tid igen kan komme i fuldstændig regelmæssig drift. Den bedste bekræftelse herpå udgøres af den meget store interesse, talrige potentielle købere viser for anlæggene

— der bør endvidere tages hensyn til andre forhold, såsom bibeholdelsen af elforsyningsaftalerne, udøvelsen af handelsvirksomhed i jern- og stålsektoren, afsendelsen af formularer med oplysninger til EKSF, særlig model 260-261, hvilket bekræfter påstanden, om, at den indskrænkede eller manglende produktion i 1993 kan tilskrives ugunstige konjunkturer, og om at virksomhederne agtede at forblive på markedet og afvente et gunstigt øjeblik til at genoptage en regelmæssig produktionsvirksomhed.

III

Som følge af deres produktion er de pågældende virksomheder omfattet af EKSF-traktaten. Ved EKSF-traktatens artikel 4, litra c), er det fastsat, at tilskud eller anden støtte ydet af staterne, i hvilken som helst form dette sker, ophæves og forbydes inden for Fællesskabet som uforeneligt med fællesmarkedet for kul og stål. De eneste eventuelle undtagelser fra det således fastsatte almindelige forbud er udtrykkeligt og udtømmende anført i artikel 2 (støtte til forskning og udvikling), i artikel 3 (støtte til miljøbeskyttelse) og i artikel 4 (støtte til lukning) i reglerne for støtte til jern- og stålindustrien.

Undtagelsesbestemmelserne fra det i EKSF-traktatens artikel 4, litra c), fastsatte generelle forbud mod støtte til jern- og stålindustrien har ikke til formål at svække EF-reglerne om støtte til jern- og stålindustrien, der er begrundet i den omstændighed, at støtte, der er uforenelig med fællesmarkedet, ville kunne medføre alvorlige konkurrencefordrejninger inden for en fortsat meget følsom erhvervsgren. Det er derfor nødvendigt, at disse fællesskabsregler overholdes nøje, hvilket betyder, at støtte til et jern- og stålværk kun kan tillades, hvis Kommissionen kan fastslå, at de i reglerne om støtte til jern- og stålindustrien fastsatte betingelser virkelig er opfyldt.

Ifølge artikel 4 i reglerne for støtte til jern- og stålindustrien kan støtte til virksomheder, der definitivt indstiller produktionen af jern- og stålprodukter henhørende under Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, betragtes som forenelig med fællesmarkedet, såfremt disse virksomheder:

— har opnået selvstændig retsevne før 1. januar 1991 og ikke har ændret deres produktions- og anlægsstrukturer siden den 1. januar 1991

— løbende har fremstillet jern- og stålprodukter henhørende under EKSF indtil den dag støtten blev anmeldt

— ikke direkte eller indirekte kontrolleres, jf. Den Høje Myndigheds beslutning nr. 24/54 [1] af en anden jern- og stålvirksomhed eller af en virksomhed, der kontrollerer andre jern- og stålvirksomheder, og ikke selv kontrollerer en sådan virksomhed.

Ved artikel 4 er det endvidere fastsat, at støtten ikke må overstige det højeste af følgende to beløb:

— nutidsværdien af de pågældende anlægs dækningsbidrag over tre år, med fradrag af enhver fordel, som den støttemodtagende virksomhed på anden vis kan opnå ved lukningen

— den resterende bogføringsværdi af de anlæg, der skal lukkes, idet der i forbindelse med opskrivninger efter den 1. januar 1990 ikke tages hensyn til den del af disse, der overstiger den nationale inflationsrate.

[1] EFT nr. 9 af 11. 5. 1954, s. 345/54.

Det må imidlertid konstateres, at i de foreliggende tilfælde er alle betingelser opfyldt bortset fra den, der vedrører den løbende produktion, og som gav anledning til procedurens iværksættelse.

Det skal i den forbindelse erindres, at reglerne for støtte til jern- og stålindustrien — selv om de stiller som betingelse for, at der kan ydes støtte til en virksomhed, at den løbende har fremstillet EKSF-produkter indtil tidspunktet for lukningen — ikke indeholder en klar definition af begrebet »løbende«. I beslutningen om godkendelse af den italienske lov nr. 481 af 3. august 1994 havde Kommissionen derfor bestemt, at dette kriterium skulle anses for overholdt, hvis den støttemodtagende virksomhed havde været i drift i gennemsnitlig ét skifte om dagen, dvs. mindst otte timer om dagen, i fem dage om ugen i hele 1993 og indtil den 28. februar 1994, da Kommissionen modtog anmeldelse af lovdekret nr. 103/94, hvis indhold af det italienske parlament er blevet ophøjet til lov nr. 481/94. Kommissionen havde endvidere besluttet, at de italienske myndigheder på grundlag af objektive kriterier kunne påvise, at en virksomhed, der ikke opfylder ovennævnte kriterium, ikke desto mindre løbende har fremstillet EKSF-jern- og stålvarer.

I så fald ville Kommissionen undersøge støtten på grundlag af dens særlige karakteristika for at sikre sig, at kriteriet om løbende produktion var overholdt.

Formålet med artikel 4 i reglerne for støtte til jern- og stålindustrien og med Kommissionens beslutning er ganske klar: der må kun ydes lukningsstøtte til virksomheder, der opretholder et vist aktivitetsniveau, dvs. som har en løbende produktion på jern- og stålmarkedet. Man har derimod ikke i fællesskabsbestemmelserne fundet det nødvendigt eller betimeligt at indrømme en undtagelse fra det almindelige forbud i EKSF-traktatens artikel 4, når der er tale om lukning af en virksomhed, der ikke har løbende produktion, idet dette ikke har indvirkning af betydning på markedet.

Heraf følger, at de alternative kriterier til det, Kommissionen har fastsat i sin beslutning, ville kunne godtages, såfremt det ved hjælp af disse kan påvises, at virksomhederne har haft en løbende produktion. Det må imidlertid konstateres, at de kriterier, den italienske regering foreslår (opretholdelse af elforsyningsaftale og personale samt vedligeholdelse af anlæg osv.), ikke kan godtgøre, at de pågældende virksomheder har haft en løbende produktion, men blot, at dette kan have været tilfældet.

Artikel 4 i reglerne for støtte til jern- og stålindustrien er affattet på en sådan måde, at den ikke kan fortolkes så bredt, at den blandt de virksomheder, der kan få støtte, kan omfatte dem, der selv om de ikke har løbende produktion, dog ville være i stand til løbende at fremstille EKSF-varer.

Heraf følger, at den fortolkning af begrebet løbende produktion, de italienske myndigheder anlægger på grundlag af de alternative kriterier, de har foreslået, ikke synes at have noget retligt grundlag og derfor ikke kan godtages.

For så vidt angår de italienske myndigheders påstand om, at virksomhedernes ringe produktion i 1993 skulle skyldes særlig ugunstige konjunkturer og en alvorlig krise på markedet for lange produkter, skal det bemærkes, at der faktisk kun har været en ganske ringe nedgang i fremstillingen af lange produkter, navnlig for så vidt angår delsektoren for valsetråd og andre flade stave samt profiler:

Italien

(mio. tons)

	1990	1991	1992	1993
Lange produkter	12,7	13,3	13,2	12,5
Valsetråd	2,8	3,0	3,2	3,1
Stave og profiler	3,6	3,5	3,3	3,2

Det samme må siges om markedet for rundstål til armeret beton (i stave), som er det vigtigste for de virksomheder, der er tale om, og hvor der ses en let nedgang i udnyttelsesgraden såvel på europæisk plan som på italiensk plan:

EUR 12

(mio. tons)

År	Kapacitet	Produktion	Udnyttelsesgrad
1991	19,98	12,24	61,3
1992	22,39	12,53	55,9
1993	22,84	12,92	56,5

Italien

(mio. tons)

År	Kapacitet	Produktion	Udnyttelsesgrad
1991	9,4	5,5	58,8
1992	10,4	5,7	54,3
1993	10,3	5,4	52,1

På grundlag af disse data må det sluttes, at de italienske myndigheders påstand om, at de pågældende virksomheders ringe produktion skulle skyldes de ugunstige markedskonjunkturer i 1993, ikke kan godtages.

For så vidt angår påstanden om disse endegyldige lukningers gunstige virkninger på et marked, der præges af voldsom overkapacitet, skal det understreges, at disse

bemærkninger, selv om de er relevante, når det drejer sig om sektorens strukturomlægning, ikke kan godtages i forbindelse med anvendelsen af artikel 4 i reglerne for støtte til jern- og stålindustrien.

For så vidt angår endelig de italienske myndigheders bemærkning om, at Kommissionen ikke skulle have gjort noget for at fastsætte de alternative kriterier til det, der angives i beslutningen af 12. december 1994, skal det fremhæves, at det udelukkende påhvilede de italienske myndigheder ved hjælp af passende alternative kriterier til det, Kommissionen havde angivet — nemlig otte timer om dagen i fem dage om ugen — at påvise, at der var tale om løbende produktion.

De italienske myndigheders øvrige bemærkninger synes — set i forhold til reglerne for støtte til jern- og stålindustrien — at mangle ethvert retligt grundlag.

Kommissionen skal ikke desto mindre bemærke, at i sagen vedrørende Diano — hvor virksomheden i 1993 fremstillede 16 807 tons varmtvalsede plader svarende til 21 % af virksomhedens kapacitet — indledte virksomheden i løbet af 1993 betydelige vedligeholdelsesarbejder på valseværket, der gentagne gange har bevirket, at produktionen måtte indstilles. Dianos produktion skulle i betragtning af den anførte årsproduktion og ovennævnte vedligeholdelsesarbejder i 1993 faktisk have svaret nogenlunde til produktionen i 1991, hvor virksomheden havde fremstillet 24 765 tons svarende til 31 % af kapaciteten. I betragtning heraf og navnlig af den udnyttelsesgrad, virksomheden ville have kunnet opnå, dersom ovennævnte betydelige arbejder på valseværket ikke havde fundet sted, er det Kommissionens opfattelse, at den pågældende virksomhed havde en løbende produktion (i gennemsnit ét skift om dagen i fem dage om ugen) på tidspunktet for lukningen.

IV

På baggrund af ovenstående betragtninger, særlig afsnit III, må det sluttes, at de i artikel 4 i reglerne for støtte til jern- og stålindustrien fastsatte betingelser — bortset fra sag ex N 177/96 (Diano) — ikke er opfyldt, samt at de italienske myndigheders bemærkninger ikke giver anledning til at ændre Kommissionens første vurdering i forbindelse med beslutningerne om at indlede proceduren i artikel 6, stk. 4, i reglerne for støtte til jern- og stålindustrien.

Det følger heraf, at Italiens påtænkte støtte til fordel for virksomhederne:

— Lamifer SpA
— Demafer Srl
— Lavorazione Metalli Vari SpA (LMV)
— Sidercamuna SpA

må anses for at være uforenelig med fællesmarkedet, idet den ikke kan nyde godt af nogen af de i reglerne for støtte til jern- og stålindustrien fastsatte undtagelser fra forbuddet i EKSF-traktatens artikel 4, litra c).

Den påtænkte støtte til fordel for Diano SpA til et beløb af 5 953 mio. lire kan derimod erklæres forenelig med fællesmarkedet, eftersom den opfylder betingelserne i artikel 4 i reglerne for støtte til jern- og stålindustrien —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De statsstøtteforanstaltninger, Italien som led i strukturomlægningen af den private jern- og stålsektor har påtænkt til fordel for virksomhederne Lamifer SpA, Demafer Srl, Lavorazione Metalli Vari SpA (LMV) og Sidercamuna SpA, er i henhold til EKSF-traktatens artikel 4, litra c), uforenelige med fællesmarkedet.

Støtten må derfor ikke ydes.

Artikel 2

De statsstøtteforanstaltninger, Italien som led i strukturomlægningen af den private jern- og stålsektor har påtænkt til fordel for virksomheden Diano SpA er forenelige med fællesmarkedet.

Støtten må derfor ydes.

Artikel 3

Senest to måneder efter datoen for meddelelsen af denne beslutning underretter Italien Kommissionen om, hvilke foranstaltninger Italien har truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1996.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 2427/96 af 17. december 1996 om fastsættelse for fangstsæsonen 1997 af tilbagetagelses- og salgspriserne for fiskerivarer, der er anført i afsnit A, D og E i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 3759/92

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 331 af 20. december 1996)

Side 10, bilag III, skema, »Skrubbe (Platichthys flesus)«, kolonnen »Renset, med hoved (1)«, »Ekstra, A (1)«, andet tal:

i stedet for: »273«

læses: »272«.

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/27/EF af 20. maj 1996 om beskyttelse af personer i motorkøretøjer ved sidepåkørsel og om ændring af direktiv 70/156/EØF

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 169 af 8. juli 1996)

Side 1, femte betragtning:

I tiende linje ændres semikolonet foran »Rådets direktiv« til et komma.

Side 2, artikel 3, skemaet:

Dette skema affattes således:

»Emne	Direktiv nr.	Henvisning til EFT nr.	Gyldighedsområde (køretøjsklasser)									
			M_1	M_2	M_3	N_1	N_2	N_3	O_1	O_2	O_3	O_4
54. Modstandsevne ved sidepåkørsel	96/27/EF	L 169 af 8. 7. 1996, s. 1	×			×«						

Side 4, bilag I:

— I punkt 1.1. slettes kommaet efter »sidepåkørsel«.

— I punkt 3.2., anden linje, ændres »myndighedens« til »den tekniske tjenestes«.

Side 5, tillæg 1, punkt 2.4.2.6.:

Dette punkt affattes således:

»2.4.2.6. Frihøjde (som defineret i punkt 4.5.4. i del A i bilag II til direktiv 70/156/EØF):«

Side 6, tillæg I, punkt 9.12.1.:

— Tredje linje affattes således:

»(R = højre side, C = i midten, L = venstre side)«.

— I skemaet ændres »L/C/R« til »R/C/L«.

Side 8, addendum, punkt 1.6., fjerde linje:

i stedet for: »Totalmasse«

læses: »Totalvægt«.

Side 9, bilag II, punkt 2.4.2.:

I første linje ændres »(H-punkt)« til »H-punktet)«.

Side 10, bilag II:

— Punkt 2.15.:

Dette punkt affattes således:

»2.15. »Etapevis opbygget«, at to eller flere forskellige fabrikanter, efter hinanden, har medvirket i produktionen af køretøjet.«

— Punkt 3.1. og 3.1.1.:

I første linje i disse to punkter udgår »skal«.

— Punkt 3.2.1.2.:

a) I første afsnit, litra a), ændres »udbøjningen« til »indbøjningen«.

b) I andet afsnit, første og anden linje ændres:

»skal V'C-værdien ikke være »til:« er V'C-værdien ikke«.

Side 12, tillæg 1, punkt 1.1.:

i stedet for: »Prøvningsareal«
læses: »Prøvningsområde«.

Side 13, tillæg 1, punkt 5.5.1.:

i stedet for: »en position«
læses: »den position«.

Side 14, tillæg 1:

— Punkt 6.3., første linje:

i stedet for: »det«
læses: »den/det«.

— Punkt 7.1.2., anden linje:

i stedet for: »udbøjning«
læses: »indbøjning«.

Side 15, tillæg 1 — addendum 1, punkt 2.2.:

i stedet for: »hvor D er ribbensudbøjningen«
læses: »hvor D er ribbensindbøjningen«.

Side 17, tillæg 2, punkt 2.1.1.:

Der sættes et komma mellem »selvstændige« og »sammenføjede«.

Side 18, punkt 2.3.13.:

i stedet for: »... 350 ± 20 mm«
læses: »... 330 ± 20 mm«.

Side 21, tillæg 2 — addendum, punkt 3, sidste linje:

i stedet for: »Anslagets parallelitet«
læses: »Anslagsretningen«.

Side 22, tillæg 2, addendum, punkt 6.1.:

I første linje udgår »skal«.

Side 30, tabel 3, nr. 1:

I rubrikken »Størrelse (mm)« ændres »903 ± 7« til »904 ± 7«.

Side 33, tillæg 3, punkt 5.10.6.:

i stedet for: »udbøjningsvinkel«
læses: »bøjningsvinkel«.

Berigtigelse til Kommissionens beslutning 94/197/EF af 26. januar 1994 om fastlæggelse, for perioden 1994 til 1999, af listen over de landdistrikter, der er omfattet af mål nr. 5b som fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 96 af 14. april 1994)

Side 87, bilaget, United Kingdom, South West England, Devon County, Mid Devon Disctrict:

i stedet for: »(A) only the wards:«

læses: »(A) only the parishes:«